STRIPWEEKBLAD

PEP

Nr 22

prijs 90 cent

PRESENTEERT:
Kuifje, Alice Cooper, Voetballen met Pepita en Pietje Pep, Wichel Wachel en *de Generaal!*

Heeft vader 't verdiend dit jaar?

Is het maar zó-zó geweest met vader het afgelopen jaar? Heeft ie nogal eens gemopperd, het af en toe te bont gemaakt, die lekkende kraan nog steeds niet gerepareerd . . . ? Of was hij toch echt wel de grote toeverlaat, de fijne vent, de beste vader van de wereld?

Alle moeders, dochters en zoons moeten het zo vlak voor vaderdag maar zelf uitmaken.
En vaststellen of vader weer een das, een paar sokken of een zakdoek heeft verdiend - óf een echt feestelijk vaderdagkado. Zo-als het meesterlijke boek **VADER IS DE BESTE**, met 14 kostelijke verhalen, waarin allerlei vaders de hoofdrollen vervullen.
Geschreven door de beste korte-verhalen-schrijvers van deze eeuw.
VADER IS DE BESTE hét vaderdagkado van 1973 voor vaders die het verdiend hebben.

prijs: **6,20**
abonnees: **4,95**

Verkrijgbaar bij de wederverkoper en in boek- en tijdschrifthandel. Ook te bestellen per briefkaart: Medianel, Postbus 400, Amsterdam. Vermeld duidelijk gewenste boektitel!

pep POST

POSTBUS 6003 HAARLEM

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Maarten Boom
Jan van Erp
Frits van der Heide
Hans Keeris
Anneke van Wissen
Sander Wijgman
VASTE MEDEWERKERS
Henk Albers
Dino Attanasio
Bert Baakman
Johnn Bakker
Claire Bretécher
Gideon Brugman
Yvan Delporte
Jan van Gelderen
Robert Gigi
Julius de Goede
Jan van Haasteren
Gijsbert Hanekroot
Lo Hartog van Banda
Frank Bjørn Jensen
Daan Jippes
Guus de Jong
Henk 't Jong
Fred A. Julsing
Rob Klasen
Tonny Koot
Hans Kresse
Marianne de Kruyff
Anton Kuyten
Martin Lodewijk
Willy Lohmann
Jos Looman
Dick Matena
Jan Meulendijks
Herbert Meijer
Richard Pakker
Peter de Smet
Peter van Straaten
Albert Weinberg
Jan Wesseling
Rinus Wilms
Ger van Wulften

Stripweekblad
pep
Nr 22 1 juni 1973
een uitgave van OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem
Azieweg 1,
telefoon 023/31 92 00

EN NU MAAR ILLUSTREREN!

Je zal zo langzamerhand wel gemerkt hebben dat Pietje Pep en zijn trouwe tegenspeelster Pepita hun intrede in ons dierbare blad hebben gedaan. Het zal je dan opgevallen zijn dat ze hun bijdragen verluchten met ongebruikelijke illustraties. En dan komt nu ons voorstel: **illustreer mee met Pietje en Pepita!** ***Heb je nog aardige, vrijblijvende kiekjes, interessante of komieke geïllustreerde foldertjes, pamfletten of vlugschriften, stuur ze dan op naar:*** **Pietje Pep, p/a PEP, Postbus 6003, Haarlem.**

Maar bedenk wel: alles wat je opstuurt, ben je kwijt. We kunnen er niet aan beginnen dingen terug te sturen, want je weet het nooit... wat nu niet bruikbaar is, is dat misschien wél over een maand, of over tien jaar! Je enige troost is, dat Pietje of Pepita jouw bijdrage ooit eens een keer kunnen gebruiken. Dat moet voldoende zijn. Bij voorbaat hartelijk dank.

ZOIETS!:

DEZE WEEK: KOPPIE KOPPIE KRAUW...

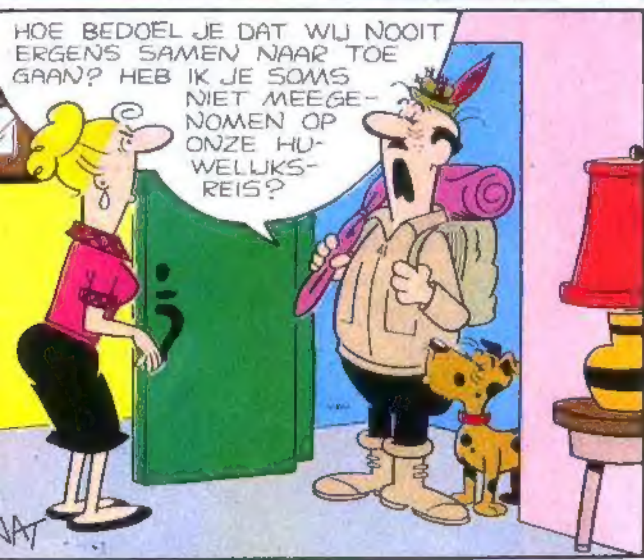
KUIFJE KRAUW...

ELTON JOHN...

TRUUS EN DE GENERAAL, ALICE COOPER KRAUW!

TONG

Ik heb weer een fout ontdekt in PEP! Kijken jullie maar op de pagina's 10 en 11 van PEP nr. 14. Op het eerste plaatje van pagina 10 heeft Plok een witte tong en op het eerste en het achtste plaatje van pagina 11 een rooie! RARA, hoe kan dat?

Simon Drabbegort, Den Haag

Pepita zegt: „Ik weet van niets!"

GESLACHT

Ik vind je blad knotsknalknettergoed, vooral Bandoneon. Maar nu even terzake. In (om precies te zijn) PEP 5 van 1973 schrijft een zekere Martin van Pelt: „Het verhaal van Luc Oriënt heb ik al eens in een ander blad gelezen". Nu druk ik het nog zacht uit, want eigenlijk stond er „jongensblad" (afgrijselijk). Dit vind ik discriminerend voor het vrouwelijk geslacht, want PEP is toch ook voor het vrouwelijk geslacht? Of niet soms?

Mariette Magielsen, Noordscharwoude (van het vrouwelijk geslacht)

Dat hadden we al begrepen.

MAAR...

PEP is van uitstekend papier gemaakt en is goed geniet met prima nietjes. De inkt zit ook enorm goed op het uitstekende papier gedrukt. Maar wat er op dat uitstekende papier met goede inkt is gedrukt, is niet helemaal naar mijn zin en dat is erg enorm jammer. Maar genoeg gezwamd, laat ik maar meteen beginnen wat er volgens mij in de PEP veranderd moet worden. En dat is de reclame verminderen. Lucky Luke er weer in, maar Asterix er dan niet uit! De puzzel moet beter worden of eruit. Corto Maltese er minder vaak in. Betere uithalers (geen tekeningen). Van Kraaienhove geen volgend verhaal meer (of het moet een beter zijn), want de tekst is bar slecht. Knut Andersen mag er voor mij ook wel uit en dan bv. Roodbaard ervoor in de plaats.

Harry van der Sande, Oudorp

Asterix in PEP 26. Corto komt voorlopig niet terug, er komen meer foto-uithalers.

STUNTEN

Bedankt voor die uithaler van de Red Arrows. Wat kan die Herbert Meijer mooi tekenen! Ik ben gek op stunten, maar ik heb nog geen vliegtuig om het in het echt te proberen.

Hans Bakker, Gouda

Dat is maar goed ook.

BULT

Ik heb me wel een bult gelachen om die Pietje Pep (PEP 14). Hij maakt er een gewoonte van om de lezers bonnen te laten invullen. Krijgen jullie nou veel reacties?

Bram Koster, Alkmaar

Niet één.

RIO PACO-SPECIAAL!

Rio Paco, juni — Door zich te vermommen als klapperboom heeft Pepita de oprichtingsvergadering bij kunnen wonen van „Los Nietos Sinistros", een klandestiene en daarom verboden en illegale organisatie van niet-opstandelingen. Daarover volgende week meer!

PIETJE PEP

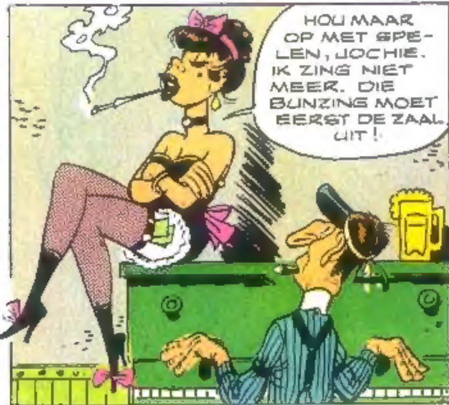
De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

Losse nummers 90 cent verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. **Abonnementen** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Betalingen** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam** — Parnassusweg 216 — tel. 020-736211-736212. **Alkmaar** — De Laat 12-14 — tel. 02200-12587. **Arnhem** — Boulevard Heuvelink 147 — tel 085-451551-451552-451553. **Breda** — Jorisstraat 20 — tel 01600-52250-52251. **Den Haag** — Stationsweg 76 — tel. 070-632944-632947. **Eindhoven** — Stratumsedijk 23 h — tel. 040-112625. **Enschede** — Brinkstraat 121 — tel 05420-15828. **Groningen** — Ged. Kattendiep 20 — tel 050-125650. **Leeuwarden** — Verlengde Schrans 26 — tel. 05100-26330. **Roermond** — Schepen v.d. Portenstraat 20 — tel 04750-29988. **Rotterdam** — Brandersplaats 12-13 — tel 010-132090. **Utrecht** — Bartoklaan 21 — tel 030-938941. **Vlissingen** — Grote Markt 14 — tel 01184-3938. Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, postbus 299, Haarlem, telefoon 023/319200. **Adreswijzigingen** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen, klachten enz.). **Advertenties** Admedia B.V., postbus 7902, Amsterdam, tel 020/443744. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 — Antwerpen, tel 03-382380. Postrekening-nr. 83405. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy, Whitby. **Halfjaar verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Extra Uitgaven Haarlem. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP".

LUCKY LUKE

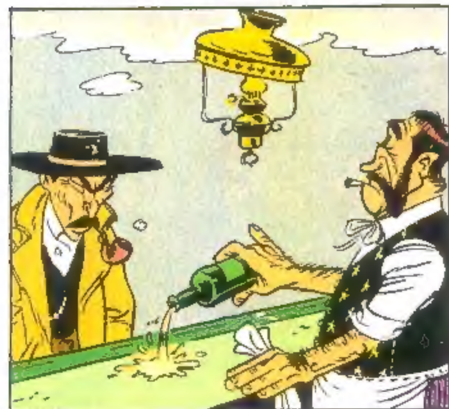
THE SHERIFF SAID: YOUR SON IS SOUGHT AND INTO PRISON MUST BE BROUGHT...

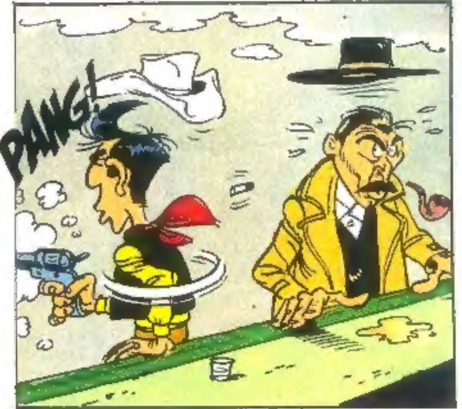

HOU MAAR OP MET SPE- LEN, JOCHIE. IK ZING NIET MEER. DIE BUNZING MOET EERST DE ZAAL UIT!

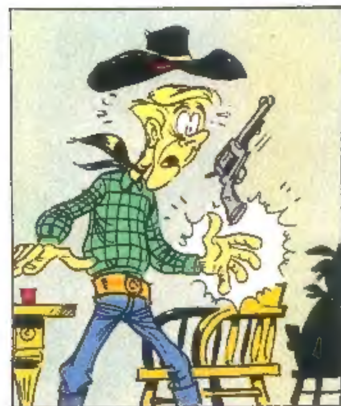

EEN WHISKY GRAAG. EN HAAL HET NIET IN JE HOOFD ME NIET TE BEDIE- NEN...

ALS JE ME GEEN WHISKY GEEFT, KAN IK JE AANGEVEN. BARKEEPERS DIE KLANTEN, DIE BETALEN NIET HELPEN, ZIJN STRAFBAAR...
57

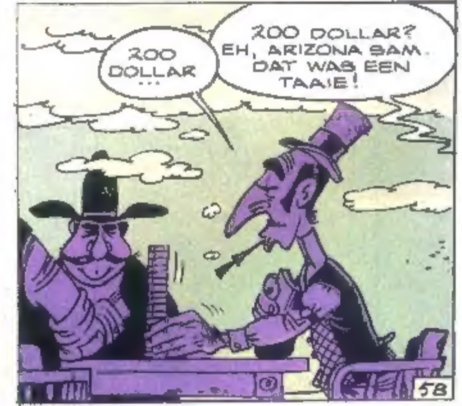

JE VERTELT ME NIETS NIEUWS. MAAR ER STAAT NERGENS DAT IK M'N KLANTEN EEN GLAS MOET GEVEN. DRINK ZE!

PANG!

HOU JE RUSTIG, KLEINTJE...
HIJ HEEFT M'N BROER ERBIJ GELAPT VOOR 37 DOLLAR...
37 DOLLAR? OH JA, JERSEY BILL. DAT HEEFT ME NIET VEEL OPGE- LEVERD.

200 DOLLAR...
200 DOLLAR? EH, ARIZONA SAM. DAT WAS EEN TAAIE!
58

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

de premiejager

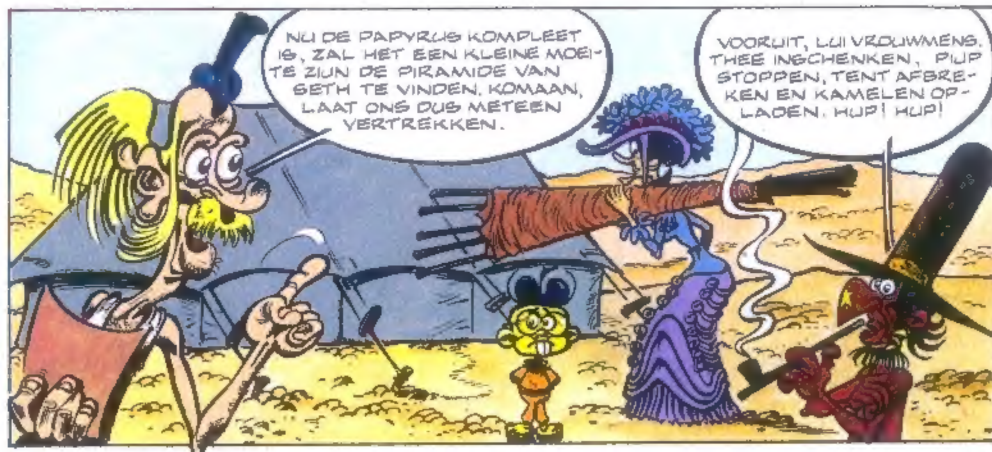

WORDT VERVOLGD

AMBROSIUS

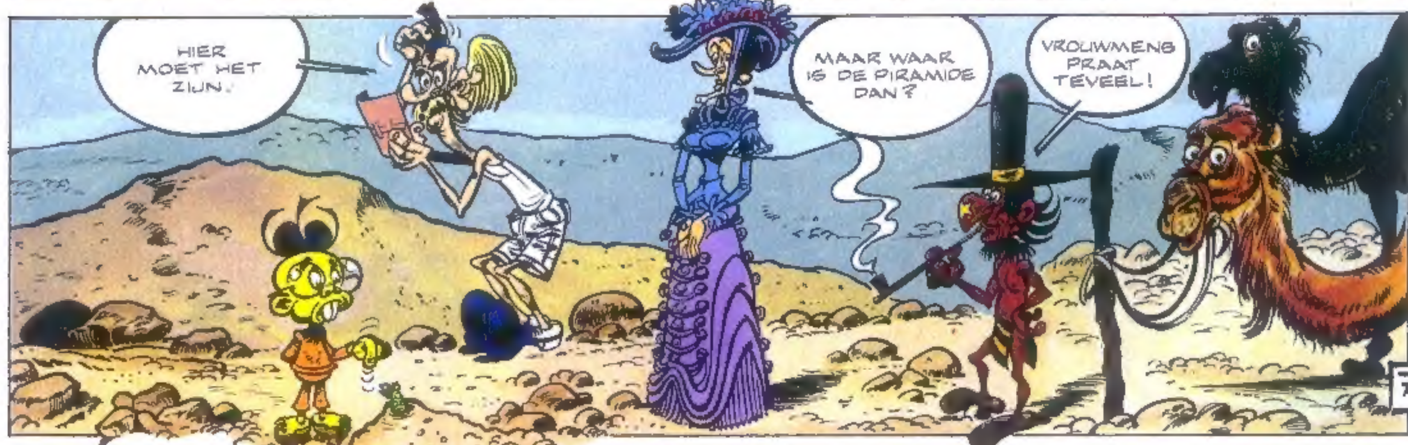

GOED WERK, HEER PUF, DE BEIDE HELFTEN SLUITEN AANEEN.

NU DE PAPYRUS KOMPLEET IS, ZAL HET EEN KLEINE MOEITE ZIJN DE PIRAMIDE VAN SETH TE VINDEN. KOMAAN, LAAT ONS DUS METEEN VERTREKKEN.
VOORUIT, LUI VROUWMENS. THEE INSCHENKEN, PIJP STOPPEN, TENT AFBREKEN EN KAMELEN OPLADEN. HUP! HUP!

ENKELE UREN LATER GAAT OOK EEN ANDERE EXPEDITIE ONDERWEG...
NU IS ER NOG MAAR ÉÉN MANIER OM DE PIRAMIDE VAN SETH TE VINDEN: IK MOET ACHTER DIE AMBROSIUS EN ZIJN TROEP AAN!

ZE ZIJN VERTROKKEN. JAJA, DAT WAS TE VERWACHTEN. MAAR HUN SPOREN ZIJN MAKKELIJK TE VOLGEN...

... EN ALS IK ZE EENMAAL HEB INGEHAALD...

HIER MOET HET ZIJN.
MAAR WAAR IS DE PIRAMIDE DAN?
VROUWMENS PRAAT TEVEEL!
7

TEKENINGEN:
GIDEON BRUGMAN
TEKST:
L. HARTOG VAN BANDA

de levende mummie

JA, WAAR IS DE PIRAMIDE? ALS DIT DE PLEK IS, WAAR HIJ MOET STAAN, ZOU HIJ TOCH IN HET OOG MOETEN SPRINGEN.

EEN PIRAMIDE ZIET MEN TOCH NIET ZO GAUW OVER HET HOOFD EN...

BANDA + GIDEON

AI! WAT IS DAT?!

PILAMIDE

ZEER JUIST OPGEMERKT, HONG TONG. HOEWEL WE HIER BETER KUNNEN SPREKEN VAN EEN MINIPIRAMIDE!

VOORUIT, VROUWMENS, GRAVEN!

INDERDAAD, HEER PUF. DEZE PIRAMIDE IS WAARSCHIJNLIJK GELIJK DE IJSBERGEN...

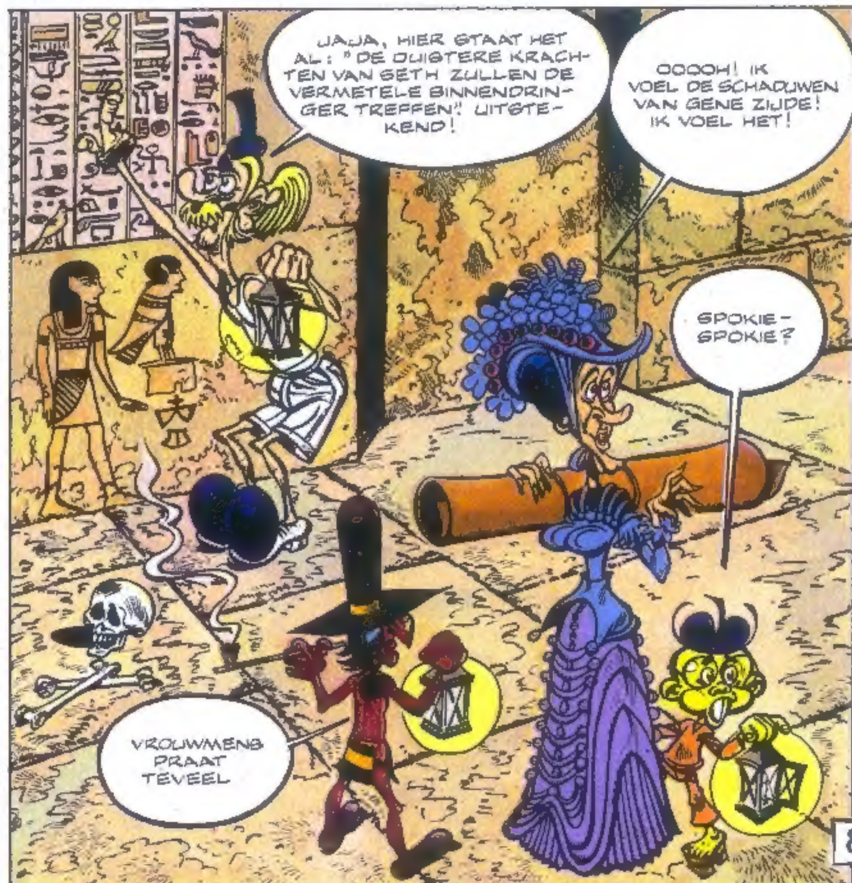
...HET GROOTSTE DEEL LIGT ONDER DE OPPERVLAKTE.

PFFF VEEL WELKIE-WELKIE. HELE PILAMIDE UITGLAVEN!

HIERLANGS KUNNEN WE ONS NAAR HET INWENDIGE BEGEVEN.

KOM! ALS MIJN GRIEZOLOGISCH GEVOEL MIJ NIET BEDRIEGT STAAN WIJ VOOR EEN WERELDSCHOKKENDE ONTDEKKING.

WORDT VERVOLGD

ROB PALLAND

RYAN, HOU DE BOOT OP ZIJN PLAATS TOT DIE DRIE IDIOTEN WEER AAN BOORD ZIJN. EN ZEG TEGEN JORDAN DAT DIE KLEINE DWARSKOP EEN DUIK HEEFT GENOMEN!

DOE DAT ZELF MAAR. IK DURF HET VOOR GEEN GOUD. ALS ER WAT MET DJINN GEBEURT, ZAL HIJ ME...

EN ALS JE HET *NIET* DOET, ZAL *IK* JE... ALS HET TOUW BREEKT, MOET HIJ HELPEN ZOEKEN NAAR DIE DRIE GEKKEN!..
HOU NOG EVEN VOL. IK KOM ERAAN!

GRIJP DE BOEI EN HOU DIE STEVIG VAST!
DAT RED IK NOOIT. GUS IS BEWUSTELOOS!

WE ZULLEN HEM SAMEN VASTHOUDEN. DIT TOUW IS ONZE ENIGE REDDING. KAPITEIN MAC NULLY ZAL ONS WEL OPPIKKEN.

TEKENINGEN
HERMANN
TEKST
GREG
VERTALING:
JAN DE ROOIJ

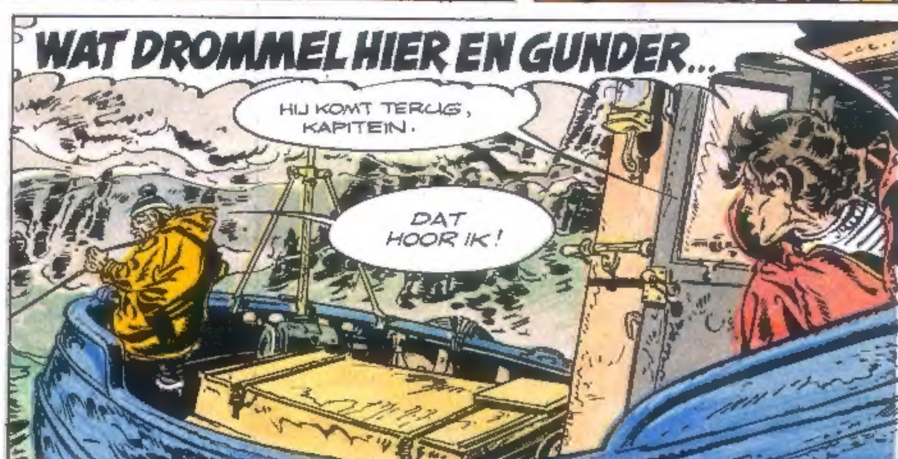
Verschroeide aarde

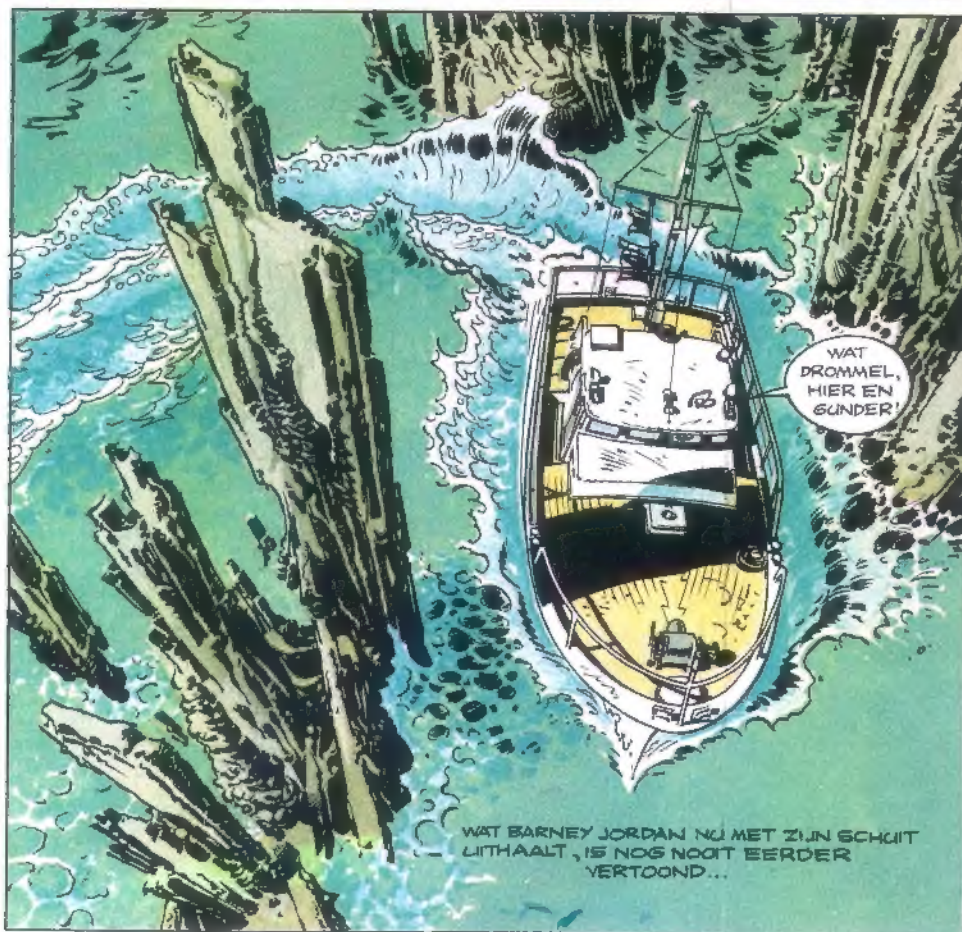

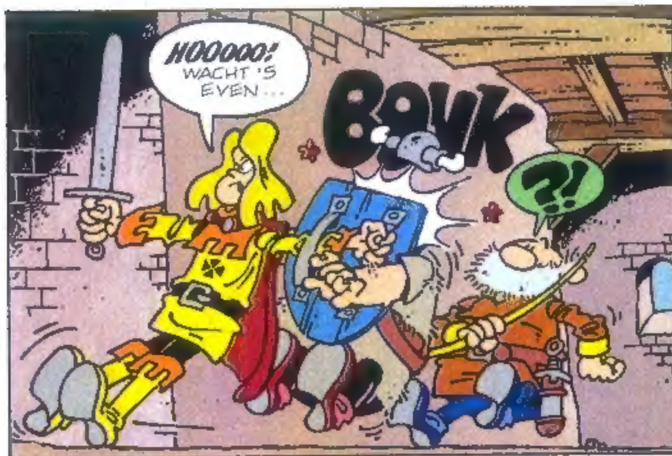

WORDT VERVOLGD

JORIS P.K.

HOOOOO! WACHT 'S EVEN...
BONK
?!

MET VLUCHTEN SCHIETEN WE NIETS OP. ALS WIJ 'M SMEREN DAN WAARSCHUWEN DE SCHTINKS XOBL EN DAN ZIJN WE NOG EVEN VER. NEE, ZO KOMEN WE NIET VERDER...
CENSUUR

MAAR WAT DOEN WE DAN? HOE WAARSCHUWEN WE DE KONING...?
IK HEB EEN IDEE! EEN GOED IDEE!

KIJK, OM TE BEGINNEN LATEN WE DE BOEL DE BOEL. XOBL WORDT MAAR KONING ALS HIJ DAAR LUST IN HEEFT. WIJ GAAN ERVANDOOR, WE KOPEN 'N SCHIP, RONSELEN 'N BEMANNING EN...
???

...EN WE WORDEN PIRAAT! NOU, IS DAT GEEN GOED IDEE?
NEE!

GNÄÄÄH, DAT KOMT OMDAT JIJ JALOERS BENT OMDAT IK ZO'N GOED IDEE HEB!
VOORUIT, GEEF HET MAAR TOE!
DAT IS NIET WAAR! IK DENK ALLEEN MAAR AAN AL DIE ARME MENSEN VAN TRANSANDIJVIE DIE WIJ DAN IN DE STEEK LATEN!

DENK TOCH EENS AAN AL DIE ARME TRANSANDIJVIËRS DIE ZULLEN ZUCHTEN EN WENEN ONDER HET WREDE JUK VAN XOBL EN ZIJN TRAWANTEN! ARME KLEINE KINDERTJES ZULLEN HET SLACHTOFFER WORDEN VAN BRUUT GEWELD EN NOU PRAAT IK NOG NIET EENS OVER JE MOEDER...
MOESJE...
ACH, HOE DROEVIG

BOEHOE HOE HOE! WAT BEN IK TOCH EEN ELLENDELING OM M'N OUWE MOEPIE TE LATEN ZUCHTEN EN WENEN ONDER HET WREDE JUK VAN DIE ELLENDIGE XOBL!
TUUUUT
HUUUHUUUU! WAT IS ER TOCH 'N LEED IN DE WERELD!

PRECIES! EN DAAR MOETEN WIJ PROBEREN IETS AAN TE VERANDEREN!
JA, SNIF, JE HEBT GELIJK!
SLOP
SNARF
SNOTTER

WACHT EENS... HEEFT DIT KASTEEL 'N GEHEIME GANG, KLAAS?
M'N ARME, OUWE LIEVE MOEPIE...
JA-ZEKER

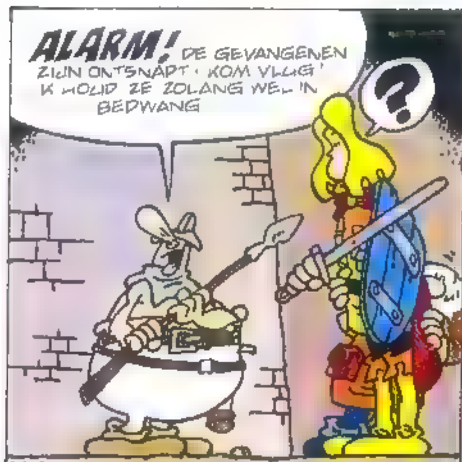
NATUURLIJK, DAN IS DAT DE OPLOSSING! LUISTER KLAAS, JIJ SMEERT 'M DOOR DIE GEHEIME GANG EN WAARSCHUWT KONING STANISLAV TERWIJL...

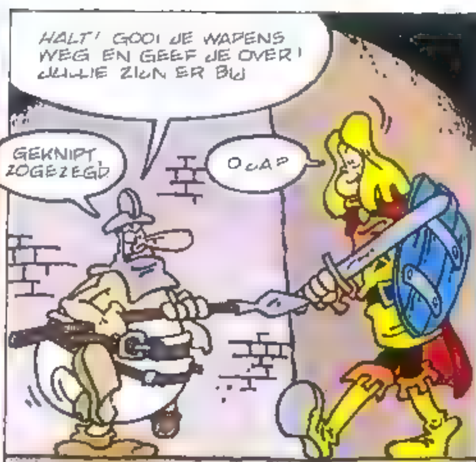

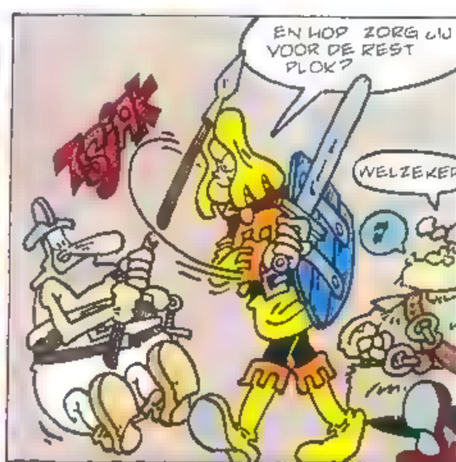
...PLOK EN IK DE SCHTINKS IN HET KASTEEL BEZIG HOUDEN, ZODAT DIE XOBL NIET KUNNEN WAARSCHUWEN.
?
27

TEKENINGEN
PETER DE SMET
KLEUR:
HILBERT BOLLAND

het zwingende zwaard

WORDT VERVOLGD

LUC ORIENT

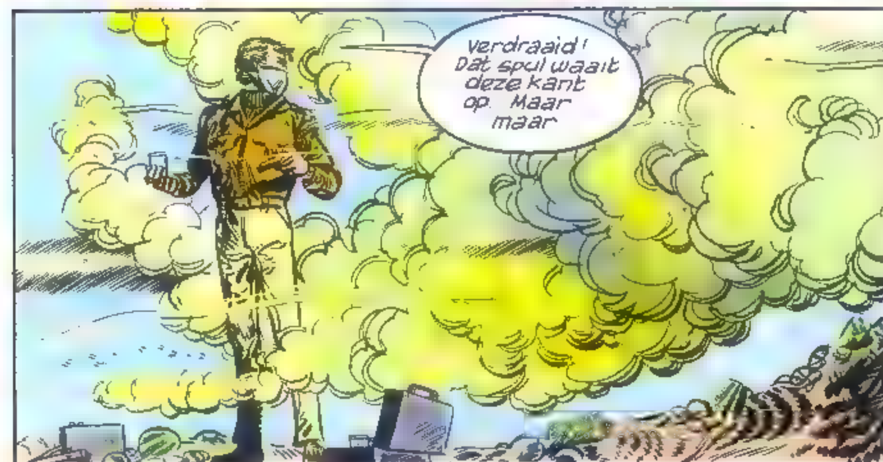

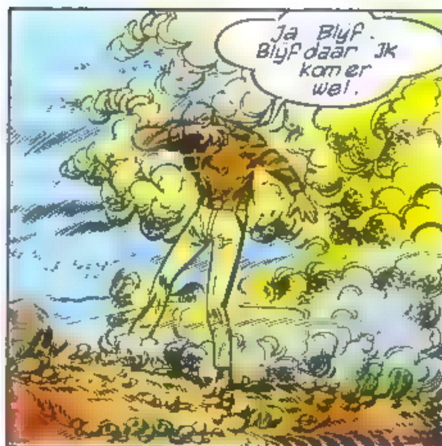

CS.7

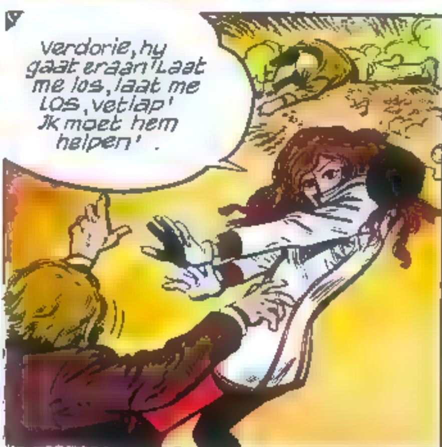
TEKENINGEN:
EDDY PAAPE
TEKST:
MICHEL GREG
VERTALING: JAN VAN ERP

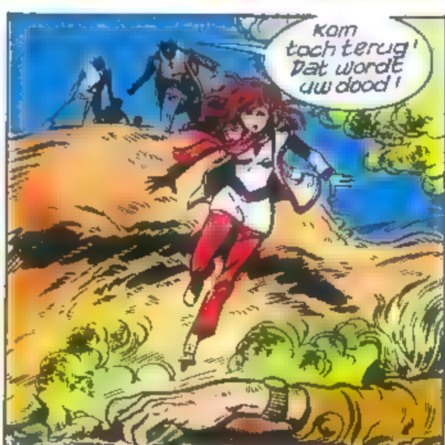
zo groen als gas

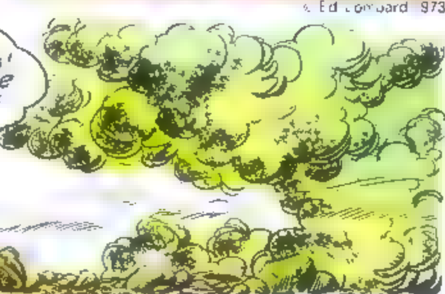

WORDT VERVOLGD

door Quint

EEN BIJZONDER GEVAL

illustratie Jos Looman

Sinds een groot deel van het regenwoud tot natuurreservaat was verklaard, nam het aantal gorilla's weer langzaam toe. Grootwildjagers beschouwden ze als eervolle trofeeën omdat algemeen beweerd werd dat gorilla's gevaarlijk waren. Dat waren ze niet. Niemand wist dat beter dan opzichter Russell, die een speciale belangstelling voor de grote mensapen had. Hij noemde ze de zachtmoedigste wezens op aarde.

Dat gorilla's ten onrechte zo gevreesd werden, vond Russell overigens uitstekend. Dat maakte het animo om ze te jagen kleiner. Vaak stond hij geamuseerd de dreigende houding van een gorilla aan te zien, hoe het dier met beide handen op zijn brede borst bonkte en gromde, en lachend ontweek hij de takken die naar hem toegegooid werden uit een boom. Alleen als ze jongen bij zich hadden was opzichter Russell voorzichtig, want dan konden de zwarte giganten weleens een beetje agressief worden. Hij vermeed „misverstanden" maar liever. Maar met eenzame mannetjes dolde hij af en toe graag eens door hun uitdagende houding na te bootsen. Op zulke momenten was het niet helemaal duidelijk wie wie nadeed, want meer dan eens nam een jong mannetje enthousiast een gebaar van Russell over. De groep gorilla's kende hem intussen goed genoeg om zich niet echt door hem bedreigd te voelen. Voor een toeschouwer — maar die waren er nooit bij zulke onderonsjes — kwam dan nog het feit dat Russell verbazend veel op een gorilla leek.

„Ngi" werd hij door de plaatselijke bevolking genoemd, meest boeren van de Fang-stam en in hun taal betekende dat gorilla. Russell vond het een kompliment. In elk geval bedoelden ze het niet kwaad want hij was erg gezien en alleen de stropers waren niet op hem gesteld.

Nu Russell stil en onopvallend tussen de bomen doorliep, onzichtbaar door de lage melkwitte mist die tussen de begroeide stammen hing, verwachtte hij ieder moment een groep gorilla's te verrassen. Met die opzet had hij de landrover op het olifantenpad achtergelaten. Dat hij ongewapend was, hield hem niet tegen, hij drong dieper het bos binnen om zijn favorieten te ontmoeten.

Twee zwarte harige armen omklemden een boomstam en even later verscheen een zwart hoofd. Het was Binkie, een van de jonge mannetjes, de eerste die Russell had leren herkennen. Binkie was helemaal in voor een partijtje bluf, en de opzichter deed voor de vorm even mee, maar keek intussen scherp uit naar de andere apen. Daar kwam een ander jong mannetje uit een boom, waarin hij loten en vruchten had gezocht, en toen zag Russell de baas, een groot mannetje met zilveren rugharen. De wijfjes en jongen konden niet ver zijn, want Oubaas nam meteen een dreigende houding aan.

Russell boerde eens luid, dat werd onder gorilla's als een vriendschappelijke groet beschouwd, en Oubaas loerde al wat minder kwaadaardig naar hem. Wat later zag de opzichter op een nest van takken een halfvolgroeid wijfje met een geleend jong op de rug. De echte moeder zat een eind verderop te kauwen op jonge bladeren en keek uiterst verveeld. Russell zou graag nog wat dichterbij komen, want een wirwar van takken ontnam hem het uitzicht op de rest van de groep. Maar Oubaas ging zich meteen hysterisch te buiten aan borstroffelen, takken breken en stampen, en al was het allemaal bluf, Russell wilde zich weleens laten afbluffen. Hij keek nog wat rond door zijn veldkijker en was eigenlijk al op de terugweg toen hij het witte jong zag.

Eerst geloofde hij nog in gezichtsbedrog. Het kleine schepseltje zat half weggedoken in de zwarte vacht van Ouwe Geit, een wijfje dat die naam te danken had aan haar zure uitdrukking. Maar het waren altijd gewone zwarte babygorilla's geweest. Dit jong was wit. Wit als ivoor. Wit als krijt. Een albino. Een witte gorilla. Russell was overdonderd. Nog nooit had hij gehoord van een witte gorilla. Gorilla's waren zwart, altijd, allemaal, de grijze rugharen van Oubaas niet meegerekend. Maar dit kleine schepsel met zijn wijze oudemannensmoeltje was wit. Het kon nog geen vier maanden oud zijn, want de rosse huid schemerde nog door de dunne vacht heen, maar toch — een vergissing was uitgesloten. Wit. Russell kon er niet over uit.

„Jou noemen we Krijtje," zei hij. Later, in gesprek met een paar oude mannen van de Fang, vroeg hij of zij ooit van een witte gorilla gehoord hadden.

„*Nfumu?*" vroegen ze verbaasd. „Wit?" En ze begonnen te lachen. Zelfs in de oude verhalen van de stam was over een witte gorilla nooit sprake geweest. Ze dachten dat Russell ze voor de gek hield en Russell lachte maar mee. Ze hoefden niet te weten dat de grote uitzondering op de regel op dit moment als iedere gewone jonge gorilla met zijn leeftijdgenoten stoeide.

Russell zag het albinojong vaker. Toen het ongeveer een jaar oud was, volgde het zijn moeder met een groot vertoon van onafhankelijkheid, maar zonder haar grote geruststellende gestalte ooit uit het oog te verliezen. Een wollige miniatuur van een volwassen gorilla, met overal tantes en ooms die absoluut geen erg hadden in het opzienbarende kleurverschil, dat de hele wetenschappelijke wereld zou verbazen en vertegenwoordigers van dierentuinen naar Rio Muni zou lokken — zodra ze het zouden weten. Maar Russell was niet van plan het rond te bazuinen. Hij twijfelde er niet aan dat dan het reservaatbestuur van hogerhand benaderd zou worden, en onherroepelijk zou de albino dan in een dierentuin verdwijnen. En hoe goed hij daar ook behandeld zou worden, zo'n bestaan in gevangenschap, aangegaapt door bezoekers, was niet wat Russell een gorilla toewenste. Kon die arme donder het helpen dat hij toevallig uniek was! Natuurlijk voorzag de opzichter wel dat vroeg of laat de witte gorilla dat lot toch boven het hoofd hing. Maar hoe later hoe beter, oordeelde hij. Helaas moest het Symons zijn die het bestaan van de albino ontdekte tijdens een van zijn rondes en natuurlijk was hij precies de man om het meteen aan de grote klok te gaan hangen. Russell probeerde het hem nog uit zijn hoofd te praten.

„Je weet wat dat betekent, Symons! Ze komen dat arme beest vangen, uit naam van de wetenschap of hoe ze het ook zullen noemen, en dan verdwijnt het in een kooi. Levenslang, ik hoef je niets te vertellen. Gorilla's zijn intelligente dieren. Gevoelige dieren."

„Maar man, het is toch een curiositeit! Een witte gorilla!"

„Wit of zwart, wat maakt het voor dat stomme beest uit? De andere apen zien het verschil niet eens. Hé Symons, je snapt me toch wel?"

Symons keek alsof hij zich geneerde voor zoveel onverhulde sentimentaliteit. Hij zei zuinig: „Ik bewijs de wetenschap er een grote dienst mee, daar ben ik zeker van."

„Je hoopt alleen maar een vette beloning te krijgen, geef dat nou maar toe."

„O, dat wil ik best toegeven," zei Symons. „Maar evengoed! Luister nou eens, Russell, zo'n albino is toch een heel bijzonder geval. Dat moet jij toch ook inzien. We mogen dat niet zomaar verzwijgen voor de wereld! Man, dit reservaat kan alleen maar bestaan omdat wetenschappelijke instellingen een greep in hun kas hebben gedaan, en een royale greep ook. Nu kunnen we iets terug doen, snap je wel. Normaal ben ik ook tegen het vangen van dieren, dat weet je toch! Maar dit is anders. Dit is een heel bijzonder geval en daar moeten we een uitzondering voor maken. Iedereen zal me dankbaar zijn."

„Behalve dat stomme beest zelf."

Binnen een paar dagen verschenen de drijvers en de experts met hun netten en verdovingsgeweren. De opgewonden vertegenwoordiger van een Spaanse dierentuin liep nerveus iedereen voor de voeten en vertelde steeds opnieuw hoe ongelooflijk hij het wel vond, een witte gorilla. Russell weigerde iedere medewerking en bedronk zich die dag in het Fang-dorp.

Natuurlijk gebeurde het allemaal volgens de regels, zonder onnodige wreedheid, daar waren het experts voor. Krijtje werd van zijn ooms en tantes gescheiden voordat de gorillagroep in paniek kon raken, en daarna werd de moeder met haar witte jong langzaam opgedreven. Ze brulde en uit het bos antwoordden de andere dieren ook met gebrul, maar haar te hulp komen durfden ze niet. Het waren nu eenmaal bluffers. Tenslotte belandde Ouwe Geit in het wachtende net, maar ze bezorgde de heren experts toch nog een verrassing door te doen wat de meeste volwassen gorilla's niet meer zouden wagen: ze klom in een torenhoge zwaaiende Mussanga-boom, die nauwelijks haar gewicht kon dragen. Er moest een verdovingsgeweer aan te pas komen en ze maakte nog een hele smak, maar gelukkig zonder iets te breken.

Het witte jong klemde zich bibberend vast aan zijn versufte moeder en begroef zijn stompe smoeltje in haar lange zwarte vacht toen gretige handen naar hem uitgestoken werden. Hij werd van de borst van zijn moeder geplukt en begon zijn lange, verwarrende en eenzame reis naar een totaal ander leven. De andere gorilla's zouden het jong nauwelijks missen en zelfs Ouwe Geit liep maar een dag echt te zoeken, al kreeg ze af en toe weleens een bevlieging en liet ze het geluid horen waarmee ze Krijtje altijd naar zich toeriep. Dan keek ze even verward rond, maar daar bleef het dan ook bij.

Russell twijfelde er niet aan dat Krijtje op den duur al zijn genegenheid zou schenken aan zijn oppasser en tot gillend plezier van het publiek dolle streken zou uithalen met zijn badkuip, pop, autoband, spiegel en horlogeketting. Hij was reëel genoeg om dat in te zien. Hij legde zich bij de feiten neer.

Maar Symons zelf was zo onverstandig om hem in de kantine iets aan te bieden, omdat hij de beloning (die hij inderdaad gekregen had) met de andere opzichters wilde delen. Dat zei hij, maar hij zei er niet bij hoeveel hij precies gekregen had. Symons gaf een rondje weg en hij kon Russell niet overslaan, vond hij.

Russell, groot, sentimenteel, zachtmoedig als een gorilla, schoof zich voor Symons en keek fronsend op hem neer.

„Symons," zei hij eindelijk, „ik vind jou iets heel bijzonders." Hij knikte langzaam en herhaalde: „Ja, jij bent echt een bijzonder geval, Symons. Voor jou maak ik een uitzondering. Gewoonlijk hou ik helemaal niet van handtastelijkheden, ik heb er het postuur niet voor, als je begrijpt wat ik bedoel. Ik heb zogezegd niets te bewijzen, de mensen geloven me zo wel. Maar jou moet ik geloof ik toch iets bewijzen."

Hij zette zijn formidabele hand tegen Symons' borst en duwde.

„Hee, hee, wat moet dat?" protesteerde Symons woedend, neerkijkend op die hand, waarvan niet alleen de rug maar ook ieder vingerkootje afzonderlijk met krulhaar bedekt was. „Kijk een beetje uit!"

Het volgende moment stortte hij achterwaarts van de barkruk. Russell liep om de kruk heen en trok Symons meteen weer overeind.

„Anderen roepen dat niet zo in me op, Symons, maar jij hebt dat hele unieke. Dat kan jij natuurlijk ook niet helpen, dat mijn handen gaan jeuken zodra ik je zie. Dat heb jij nou eenmaal. Daarom Symons, maak ik voor jou een uitzondering. Met jou wil ik best een robbertje knokken."

„Ik wil helemaal niet..." riep Symons. Hij probeerde weg te lopen, maar zijn voeten bewogen een klein stukje boven de grond heen en weer. Russell schudde verwijtend zijn hoofd.

„Maar Symons toch! Wat jij wilt, doet er niet veel toe. Jij bent iets heel bijzonders en wie dat is, moet er maar voor opdraaien ook. Dat heb je me zelf uitgelegd."

Hij hief een gebalde vuist op, waarin een bierpul kompleet verloren zou gaan. Maar voor hij die moker in het zwetende gezicht van Symons liet belanden, opende hij zijn andere hand en de opzichter, slap van schrik, tuimelde op de vloer.

„Ik ben ook maar een bluffer," zei Russell treurig.

Hij keerde zich om en liep de kantine uit. Symons zat geknield op de vloer en jammerde: „Snappen jullie dat nou? Ik bood hem alleen maar een drankje aan."

Geen van de andere opzichters zei iets. Ze keken allemaal aandachtig naar het plafond en verlieten de een na de ander de kantine. Buiten keken ze elkaar eens aan.

„Bijzondere Symons," zei een van hen, en begon te grinniken.

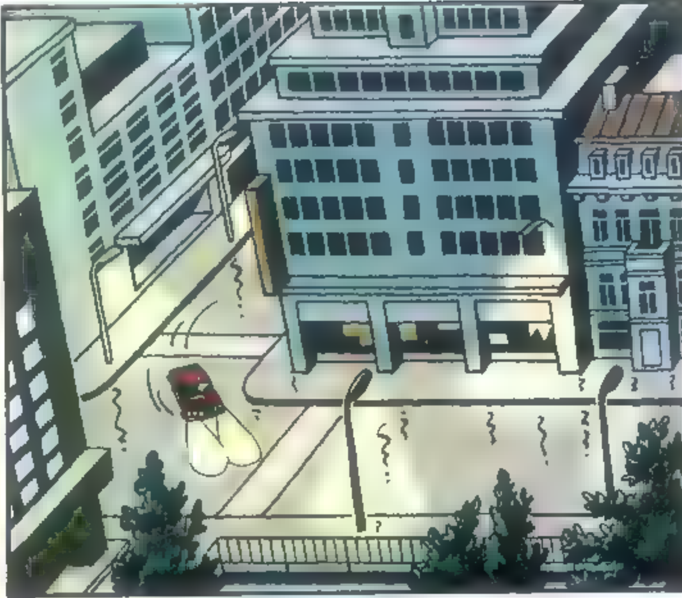
„Ja, die moet zich even een witte gorilla gevoeld hebben."

JOS
pep
verhaal

KUIFJE

NAAR DE GROTE TEKENFILM
VAN RAYMOND LEBLANC
GEMAAKT DOOR BELVISION

Het licht van de straatlantaarns wordt weerkaatst door het natte asfalt In de stad slaapt iedereen. Iedereen? Niet helemaal Een auto rijdt het plein op

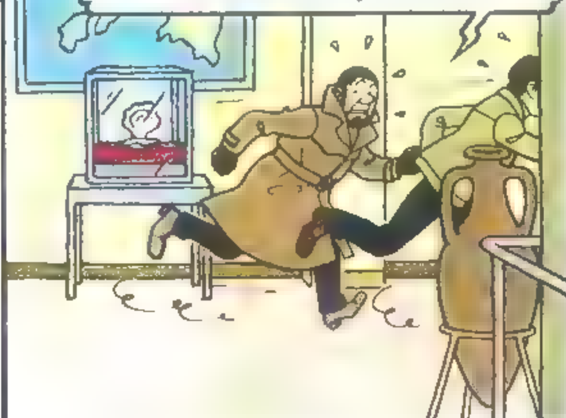

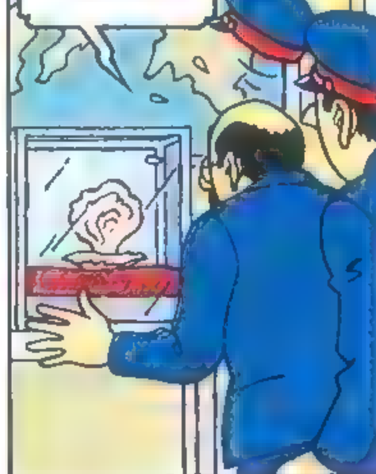

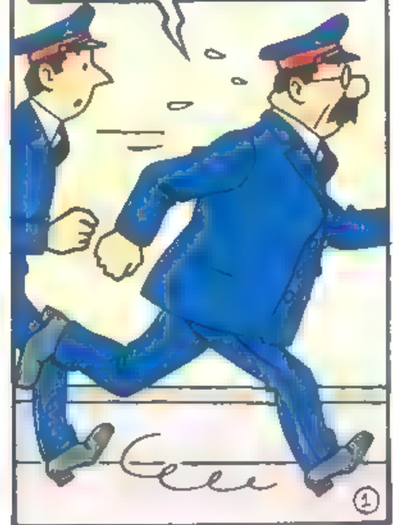

SCENARIO: GREG
TEKST EN ILLUSTRATIES:
STUDIOS HERGÉ
VERTALING: JAN VAN ERP
KLEUR: HANS KEERIS

en het haaienmeer

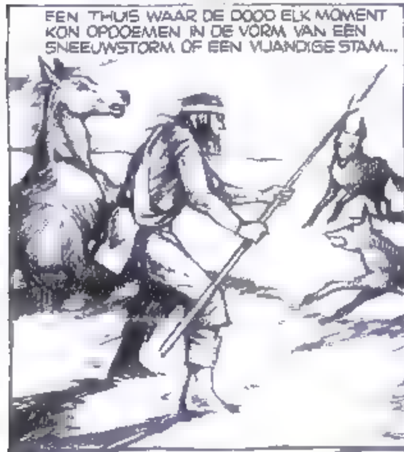

Wordt vervolgd

Dzjengis Khan

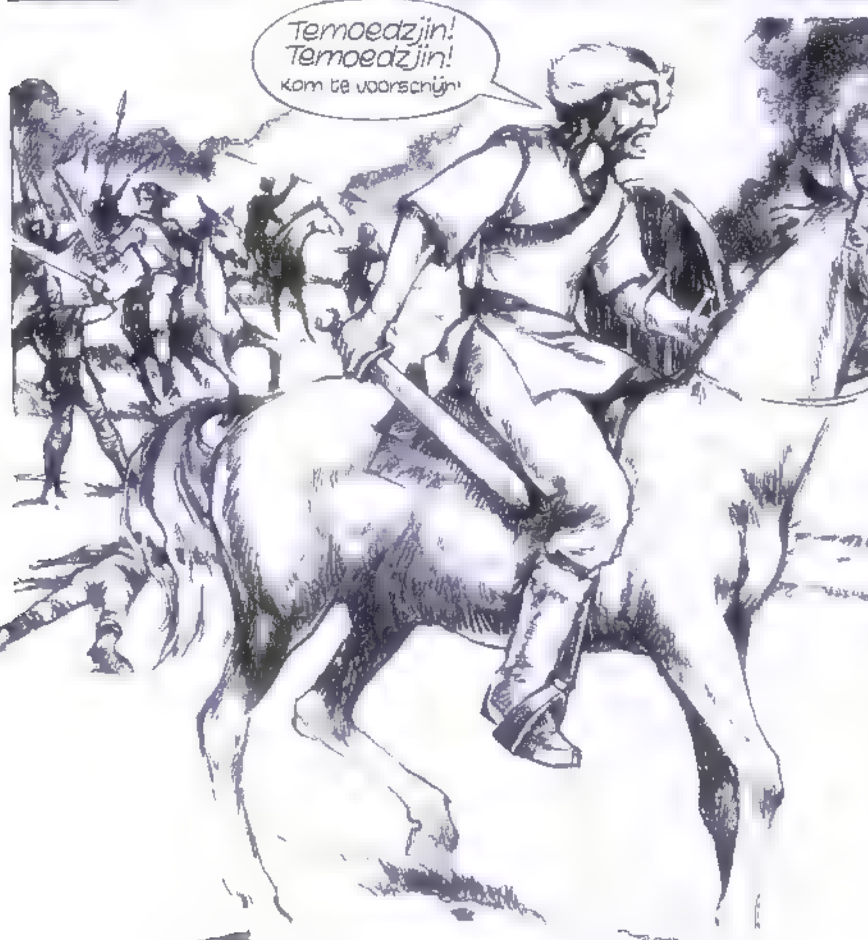

TEKENINGEN:
JOS LOOMAN
TEKST:
QUINT

strijd om het bestaan

Want wie de zoon van een verslagen vijand laat leven, zal nooit werkelijk winnen.

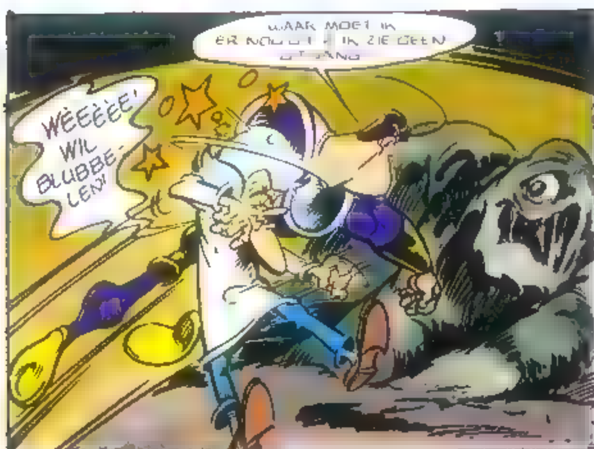

EEN IJLBODE NADERT DE OVERWINNAAR

WORDT VERVOLGD

BLOOK

WAAR MOET IK ER NOU UIT? IK ZIE GEEN UITGANG
WÈÈÈÈÈ! WIL BLUBBE-LEN!

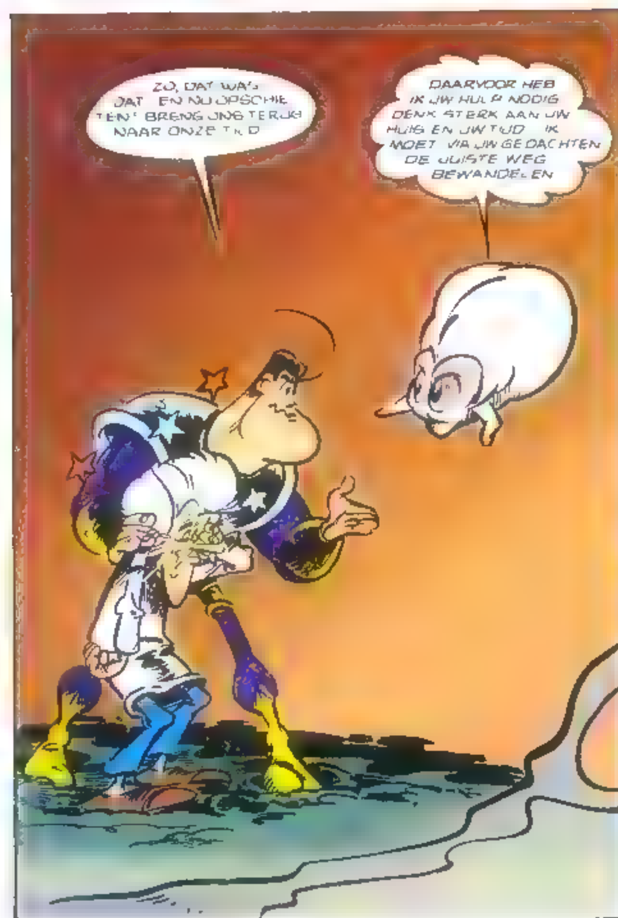
BLO
DAN MAAR ZO... ALS IK MAAR IN DE BUIZEN KOM

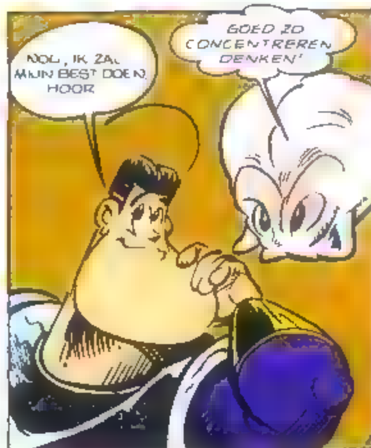
HÈHÈ! WE ZIJN ERUIT. WAT EEN TROEP. BAH

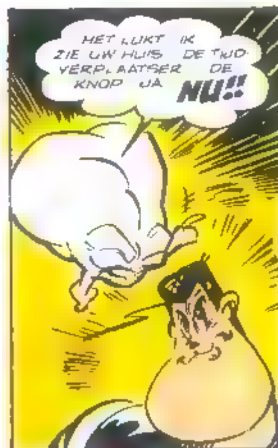
EN WE ZIJN GELUKKIG NIET VER UIT DE KOERS GERAAKT. DAAR IS ONZE VRIEND BOL

ZO, DAT WAS DAT. EN NU OPSCHIETEN! BRENG ONS TERUG NAAR ONZE TIJD
DAARVOOR HEB IK UW HULP NODIG. DENK STERK AAN UW HUIS EN UW TIJD. IK MOET VIA UW GEDACHTEN DE JUISTE WEG BEWANDELEN

NOU, IK ZAL MIJN BEST DOEN, HOOR
GOED ZO. CONCENTREREN. DENKEN!

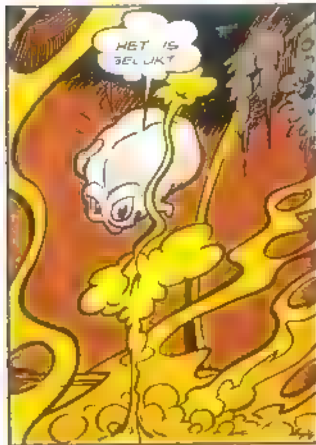
HET LUKT. IK ZIE UW HUIS... DE TIJDVERPLAATSER... DE KNOP... JA... NU!!

FLITS!

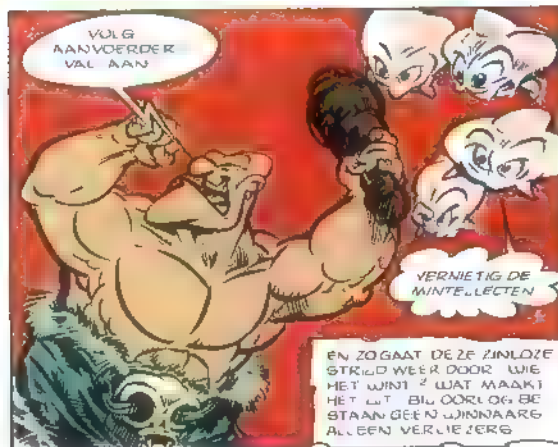
TEKENINGEN
JOHNN BAKKER
TEKST
DICK MATENA

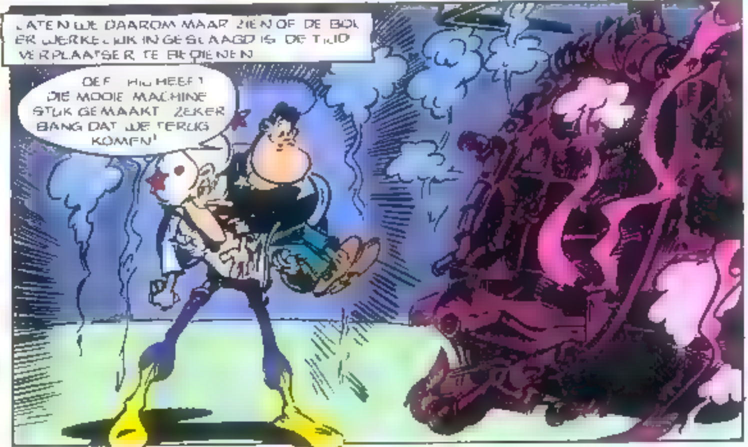
de tellecten

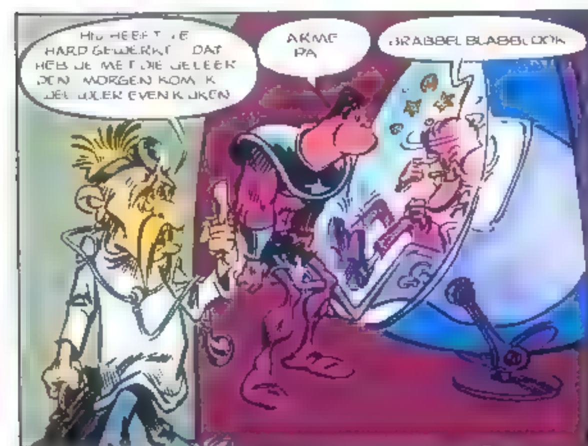

HOE ONDERZOEK IK DE LUCHTVERVUILING?

Een vraag waar een Jonge Onderzoeker wel antwoord op weet.
Hij kan dat op verschillende manieren doen, één daarvan is het meten van de hoeveelheid waterstoffluoride in de lucht door verkleuring van gladiolenbladen!

Hoe hij dat weet? Hij is abonnee op

DE JONGE ONDERZOEKER

Een fijn modern tijdschrift voor bij-de-tijdse mensen.

Barstensvol aktuele onderwerpen als: milieuverontreiniging, verkeer, oceanografie, historie, overbevolking, enz. Allemaal zelf te onderzoeken!
Barstensvol boeiende experimenten die je zelf of met je vrienden kunt uitvoeren.
Barstensvol tekeningen, foto's en schema's van zelf te bouwen onderzoekapparatuur voor weinig geld.
Barstensvol nog veel meer!

O, ja, als je abonnee bent, word je automatisch lid van de Stichting De Jonge Onderzoekers, die interessante tentoonstellingen organiseert, jaarlijks een grote onderzoekwedstrijd houdt, waar jij ook aan mee kunt doen, die lezingen met dia's verzorgt, filmavonden houdt etc. . .

Voel je er ook voor om abonnee/lid te worden?
Dat kan! Knip die vulle bon uit. Stuur hem op met je naam en adres (zonder postzegel)
naar De Jonge Onderzoeker,
Antwoordnummer 333, Utrecht
en je krijgt 10x per jaar De Jonge Onderzoeker thuisgestuurd voor maar *f* 16,50 per jaar. En . . .

BON

Ik wil ook een Jonge Onderzoeker worden en abonneer mij op het tijdschrift en word lid van de Stichting en krijg gratis mijn projectmap 31.

mijn naam ______________________ Q21

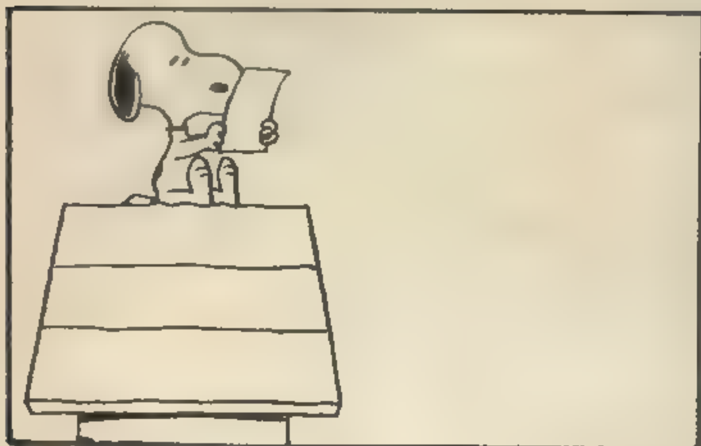
mijn adres ______________________

mijn woonplaats ______________________

ik betaal pas als ik van u een giro-acceptkaart heb ontvangen.

PEANUTS

TEKENINGEN EN TEKST: CHARLES M. SCHULZ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

ALICE COOPER

pop
uithaler

HAARLEM, 1 juni — Als de dag van gisteren (31 mei) herinner ik mij de eerste EUROPACUPFINALE waarvan ik getuige mocht zijn! Gezeten op mijn Vader's knie volgde ik de strijd tussen beide (!) Hollandse (!) finalisten TWARTA (onlangs gesplitst in Twente en Sparta) en FC FAJANOORD, de Amsterdamse formatie die heden ten dage triomfen viert in de Vierde Klasse der amateurs (Sic! transit Gloria Mundi).

De opstellingen luidden als volgt, althans, geloof ik:
TWARTA:
Doel: Jan de Bevere
Achter: Jan Venneker, Jan Franz, Jan de Vries en Jan Krol;
Midden: Jan de Rooij, Jan Mühren en Jan Klijnjan;
Voor: Jan Rep (bijgenaamd: „Jantje Pep"; TOEN al!), Jan Mulders en Jan Lenstra.

F.C. FAJANOORD:
Doel: Wim Doesburg
Achter: Wim Suurbier, Wim van der Dungen, Wim Israël en Wim Graauwmans;
Midden: Wim Jansen, Wim van Hanegem en Wim Wimmer;
Voor: Wim van der Kerkhof, Wim Jeuring, Wim Cruyff en Wim Keizer.

Na de Toss, waarbij Twarta wind mee koos en wind tegen kreeg, haha, werd begonnen met de aftrap. De scheidsrechter blies op zijn fluit en het was begonnen! Beide teams vielen op door veel fel aanvalsspel waarbij de persoonlijke duels niet werden geschuwd. Zo verloor De Rooij van Wimmer, maar daarentegen won Van Hanegem van Wim... Nee, Jan Muhren, ondanks het lichte veldoverwicht dat Fajanoord te berde bracht (een gevolg van de sluwe taktische zet

Het trotse Twarta!

Mijn eerste finale

STRIJD VOL SPANNING EN SENSATIE

van trainer Roffels, door met 12 man het terrein te betreden...!). Een doelpunt kon niet uitblijven, en al gauw leidde Twarta met 2-0 door schitterende juweeltjes verzilverd door Rep en Graauwmans (eigen doel) (hij dacht zeker: „Eigen haard is goud waard"! Dat had hij dan mooi mis, haha!).

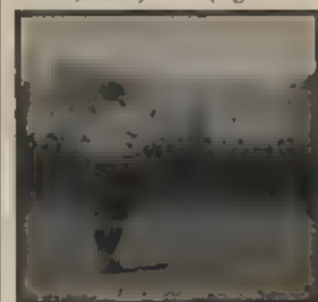
De rust kon niet uitblijven. Na de thee werd er een ferme partij op de grasmat gelegd, in welke de gasten van Twarta de gasten uit Amsterdam de loef afstaken door afstand te nemen: Wim Cruijff en Wim Keizer scoorden elk

Het fiere Fajanoord!

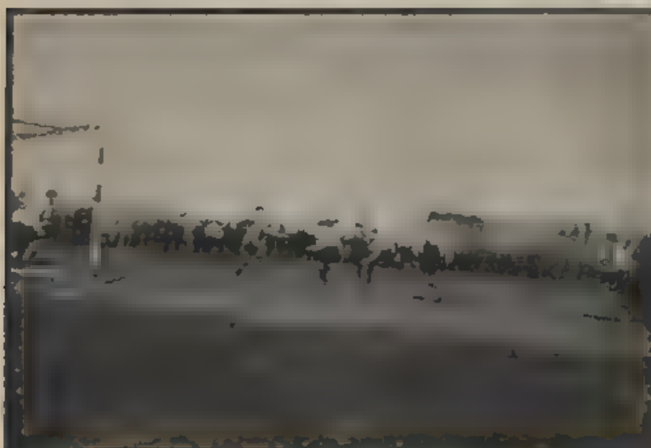
viermaal, daartoe in staat gesteld door Wim van Hanegem, de beste voetballer ter wereld: daarmee was het 10 minuten voor tijd 2-8 geworden. Op een verrassing werd reeds gerekend, toen de scheidsrechter voor de laatste maal blies, doch liet verlengen, wegens „niet nader te noemen omstandigheden". Zijn korte gesprek met Twarta-voorzitter Max Vandaag zal hier niet vreemd aan zijn. !!
In ademloze spanning aten mijn Vader en ik onze chips en repen op want we kregen bijna 1½ voetbalwedstrijd voor 1 geld, dus onze magen rammelden!

Vrolijk trapte Twarta af, en wat gebeuren moest, gebeurde: het werd 3-8 (goedgekeurd door de scheidsrechter wegens buitenspel), 4-8 (penalty wegens grove overtreding Lenstra), 5-8, 5-9 (afgekeurd, dus:) 5-8 (afgekeurd,

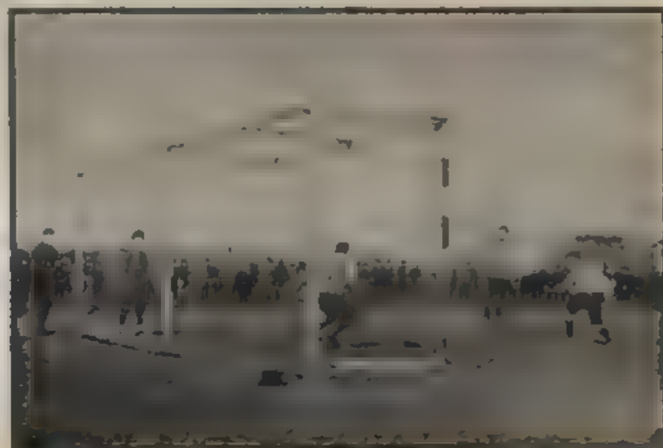

Beide ploegen vochten uit alle macht voor de zege!

dus:) 5-7, twee man van Fajanoord verwijderd door de Oproerpolitie wegens openbare schennis van de eerbaarheid, 6-8 door een 1-2 of 1-3 of 2-3, nee, een 2-2 De Rooij, Mulders en Krol, en tenslotte 8-8 door de scheidsrechter en de wind. 7 sloeg hij maar over.
De eindstand bleef echter 8-8, een dubbele brilstand. Wat nu? Er werd besloten tot loten, en uiteraard won F.C. „Lucky" Fajanoord, door bemiddeling van de Penningmeester. PIETJE PEP

Een gevaarlijk moment voor het Amsterdamse doel: 5-8!

Een ongevaarlijk moment voor het Twarta-doel.

EEN GEVAARLIJK MOMENT

door Pepita

Ik had besloten m'n auto thuis te laten en een taxi te nemen. De wegen zouden wel potdicht zitten, zo overwoog ik. Ik belde de centrale. De juffrouw aan de andere kant van de lijn beloofde op vermoeide toon haar best te zullen doen. „*U bent niet de enige die vanavond een taxi wil hebben*", voegde zij er aan toe. Vergiste ik me of liet zij hierin enig sarcasme doorschemeren..? Een klein half uur later reed de wagen voor.

„*Het voetbalstadion, graag.*" zei ik tegen de chauffeur. „*Als ik het niet dacht,*" antwoordde hij. „*Dat wordt m'n zesde rit van vanavond. U boft dat de wedstrijd al een half uur aan de gang is.. d'r is nu geen hond meer op straat! Bij m'n vorige klanten stond de klok op ruim twintig piek, maar ach, als je twee meier uitgeeft voor een staanplaats, kan dat er ook nog wel af zo denk ik maar. U neemt me toch niet kwalijk dat ik m'n radio wat harder zet, niet-waar? Taxichauffeurs zijn ook mensen of niet soms?!*"

Ik was die middag net uit Londen overgevlogen en nu merkte ik pas dat ik had vergeten m'n horloge een uur vooruit te zetten. Zomertijd! Glad vergeten!! Maar dank zij onze oude, vertrouwde radio, was ik in staat de laatste anderhalve minuut voor de pauze mee te beleven. Wat een sfeer! Wat een spanning! Het was alleen jammer dat ik niet kon horen hoeveel het stond, want toen de omroeper dat juist wilde vertellen, gaf de centrale met een luide piep door dat er een wagen gewenst werd op een adres in een van de tuinsteden.

De rit verliep vlot en al spoedig zocht ik mijn weg door een wirwar van staal en beton. Op vertoon van mijn perskaart (voorlichtingsorgaan: PEP/Donald Duck) bereikte ik met de hulp van een suppoost moeiteloos de kleedkamers. Een aantal voetballers zat met gestrekte benen op een lange bank, anderen stonden zich te douchen achter halfhoge klapdeurtjes, zoals ik ze wel gezien heb in zg. „saloons" in de Verenigde Staten. Eén lag uitgestrekt op een soort brancard, terwijl een masseur bezig was zijn linkerdijspier los te maken. Ik keek glimlachend om mij heen en ging op een van de banken zitten.

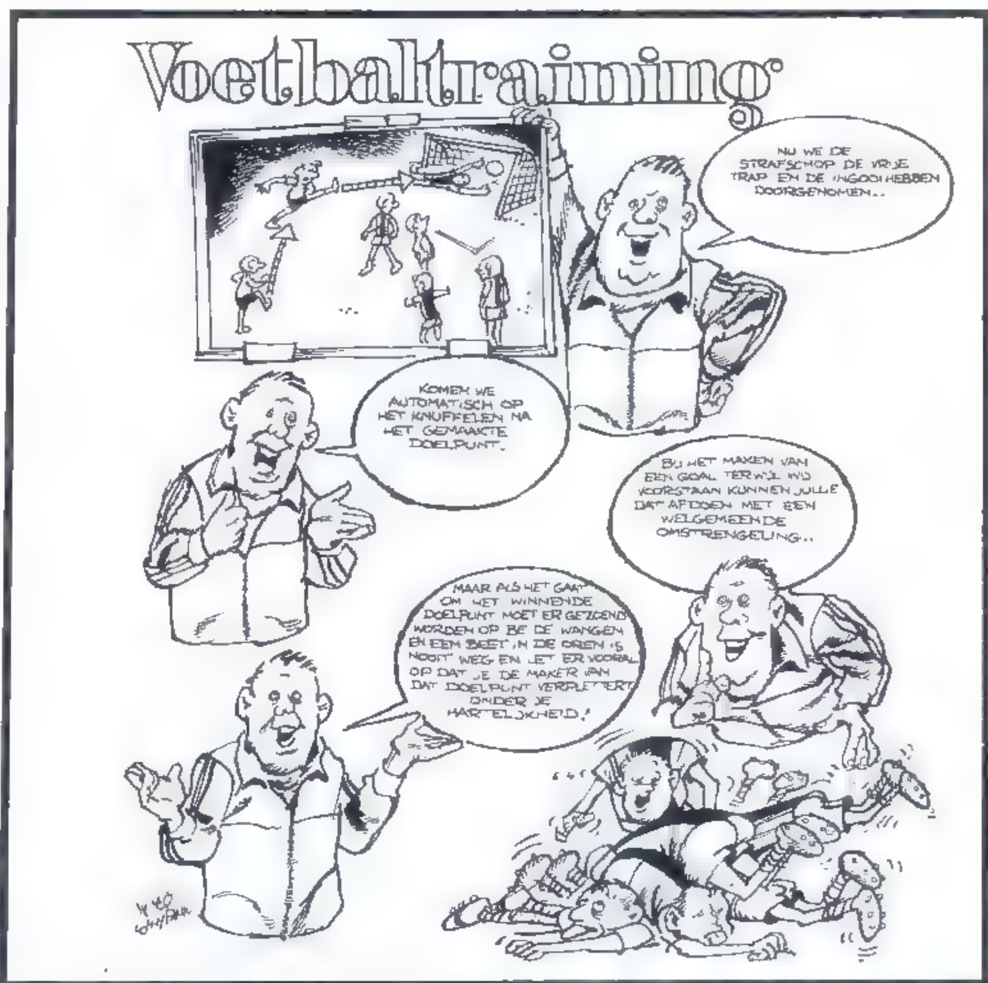
De atmosfeer was vochtig en drukkend. Ik moest onwillekeurig terugdenken aan mijn ervaringen in het oerwoud van Rio Paco. De man naast mij was er duidelijk niet veel beter aan toe dan ik toentertijd. Hij dampte als een renpaard na zware cross-country. Ik opende mijn tas en haalde er een gouden sigarettenkoker uit. Een geschenk van Keizer Hirohito na een interview dat hij mij had toegestaan tijdens zijn onopgemerkt gebleven bezoek aan Pearl Harbour.

„*Rookt u?*" vroeg ik de speler naast mij. Hij schudde zijn hoofd met een spijtige blik in de richting van een man, niet in voetbaltenue, en van wie ik vermoedde dat het de instructeur was. Hij praatte druk en voor mij onverstaanbaar tot een paar spelers, en uit zijn houding en gebaren was duidelijk af te lezen dat hij aanwijzingen gaf.

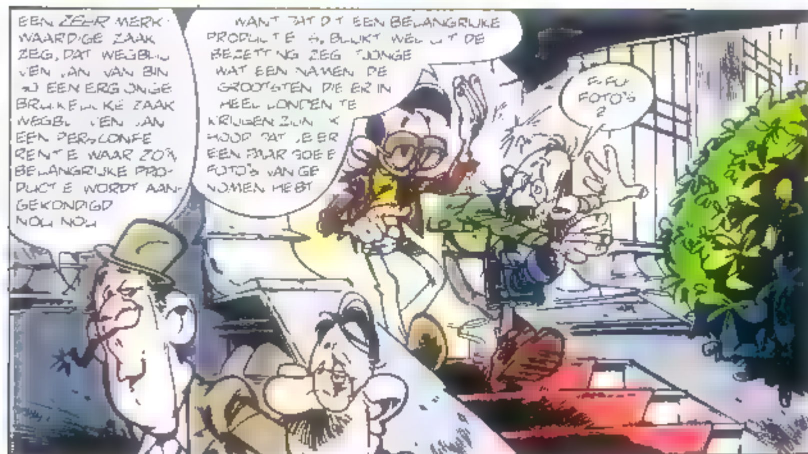

Een kijkje in een van de kleedkamers. Deze foto werd onder zeer bijzondere omstandigheden genomen.

„*Dat was een gevaarlijk moment, zestien seconden voor de pauze,*" ging ik verder, „*was dat niet een fout in de verdediging?*" De man keek mij verontrust en dampend aan. Hij haalde zijn schouders op. „*Op,*" dacht ik bij mezelf, „*hij is volkomen òp!*" Ik probeerde hem op te beuren. „*Maar ik weet zeker, dat onze nationale driekleur weer aan de hoogste mast zal wapperen bij de tonen van ons zo geliefde volkslied!*" Zichtbaar ontroerd, plukte hij aan zijn bemodderde shorts en keek bevreemd naar zijn kameraden. Op dat ogenblik klonk er een harde stem door de kleedkamer. „*Okay boys! Time is up. Good luck!*"

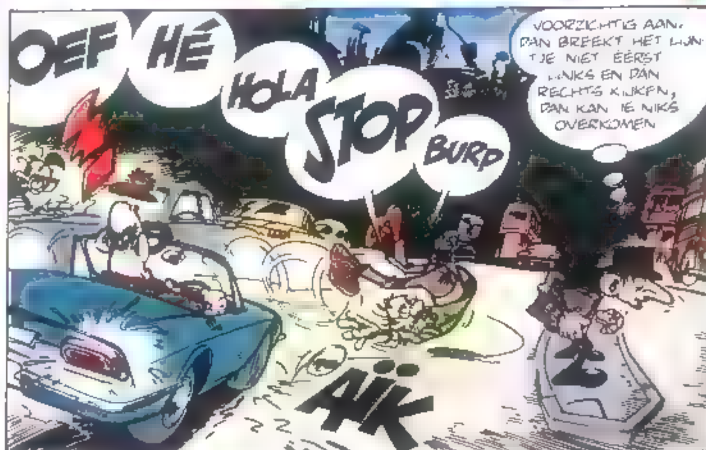

Wellington Wish

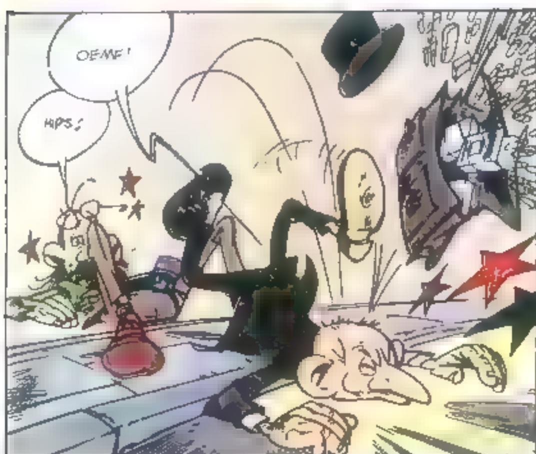

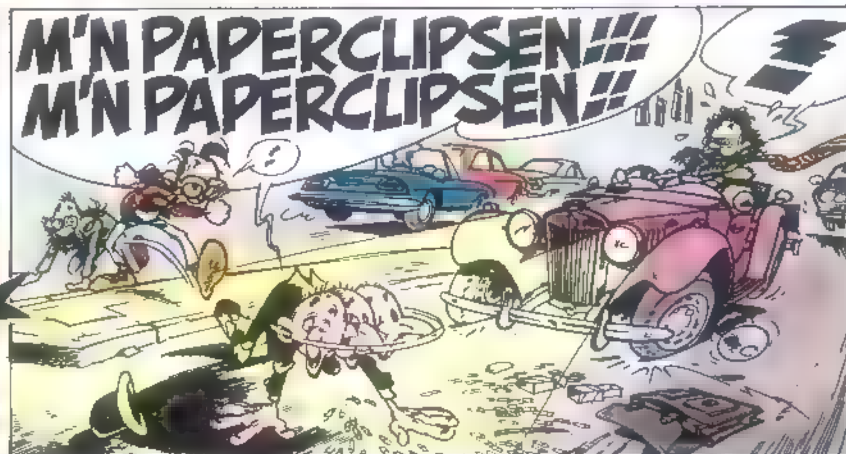

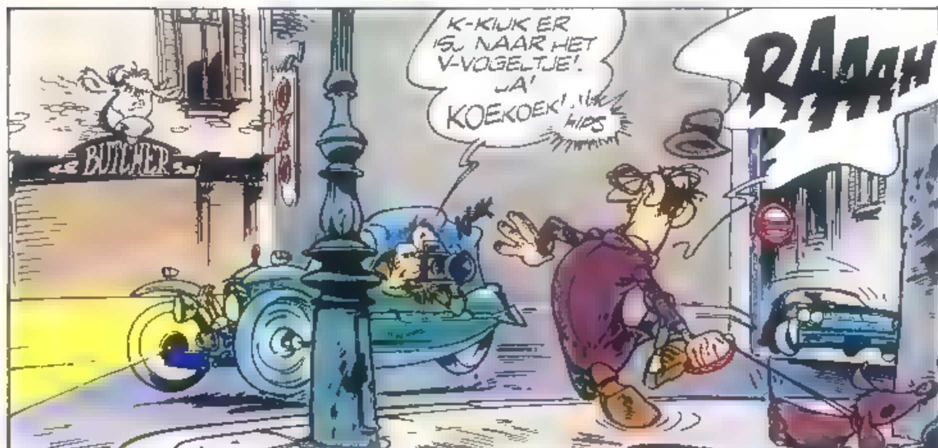

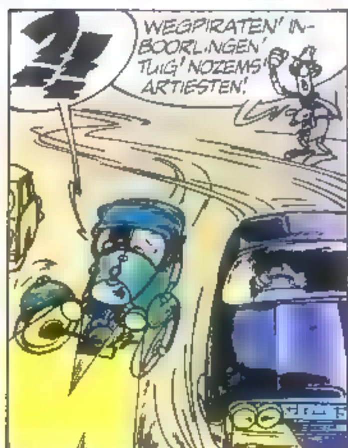

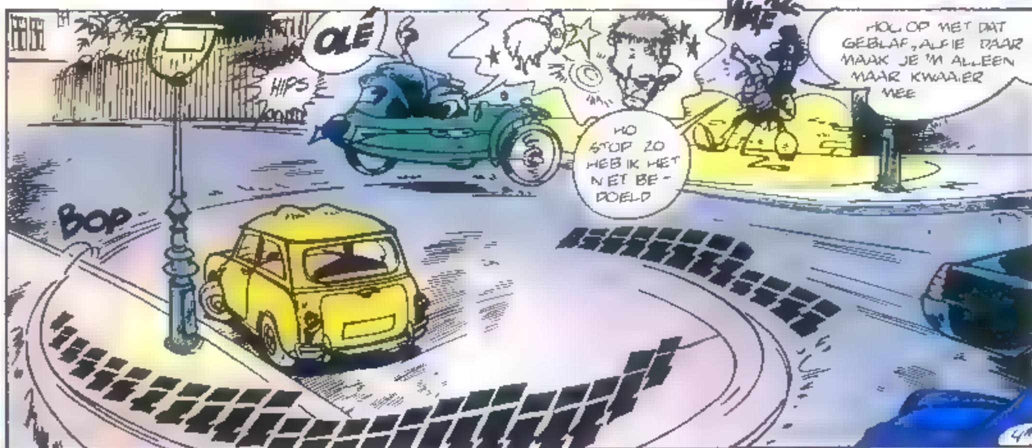
TEKENINGEN EN TEKST:
FRED JULSING

het spook van de music hall

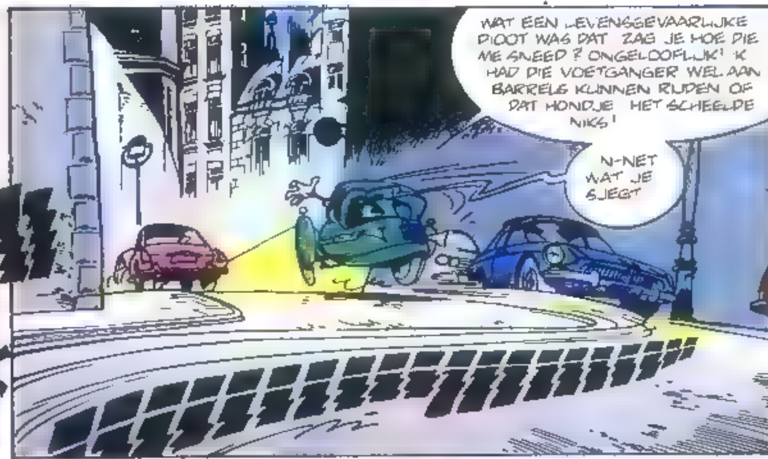

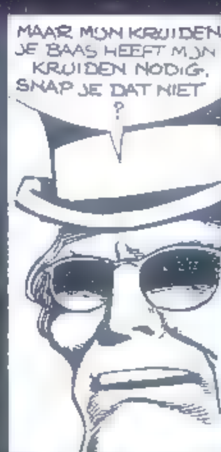

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

de kruidendokter

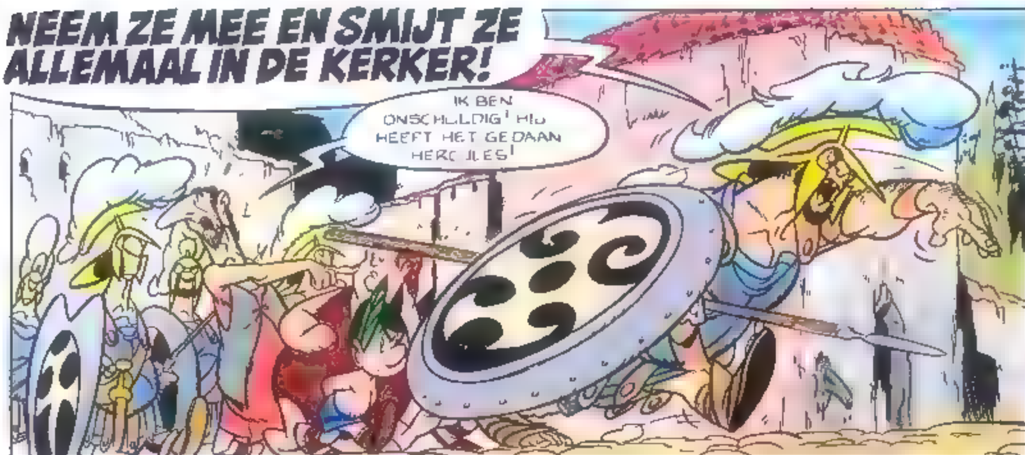

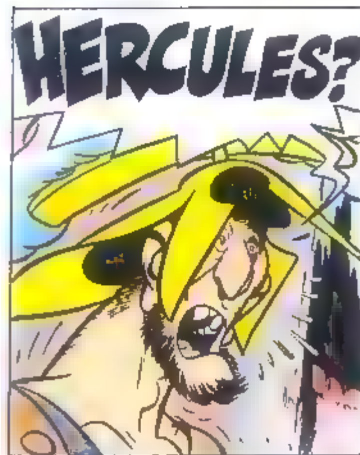

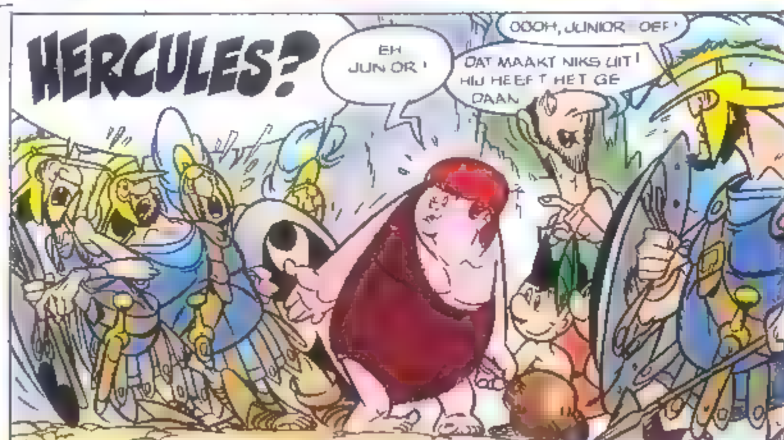

WORDT VERVOLGD

DE ARGONAUTJES

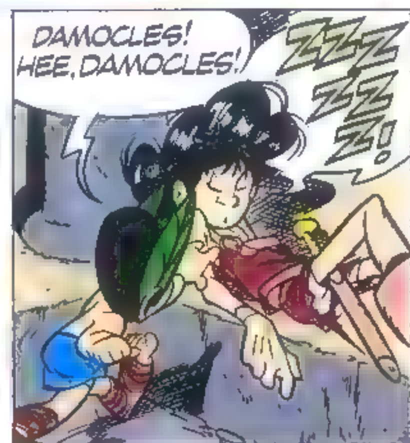

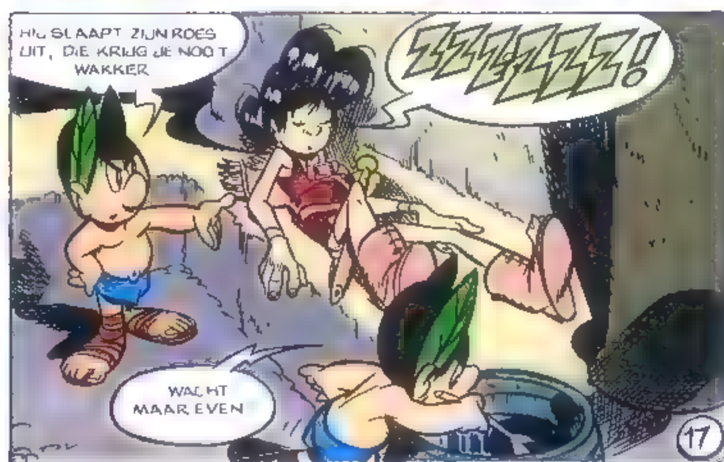

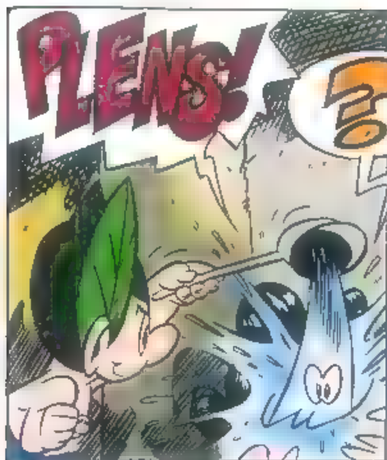

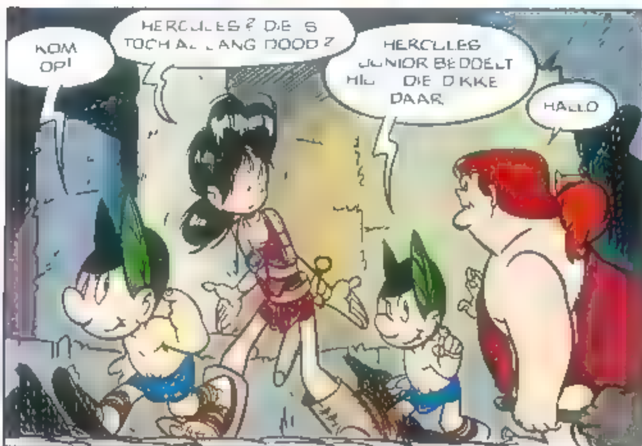
DOOR DICK MATENA

het zwaard van damocles

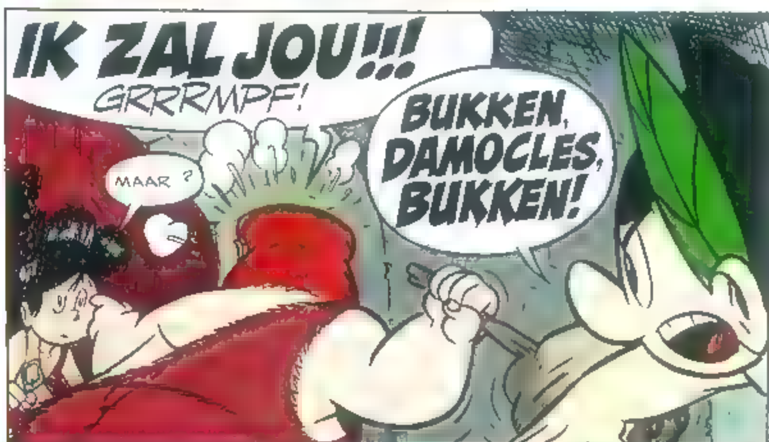

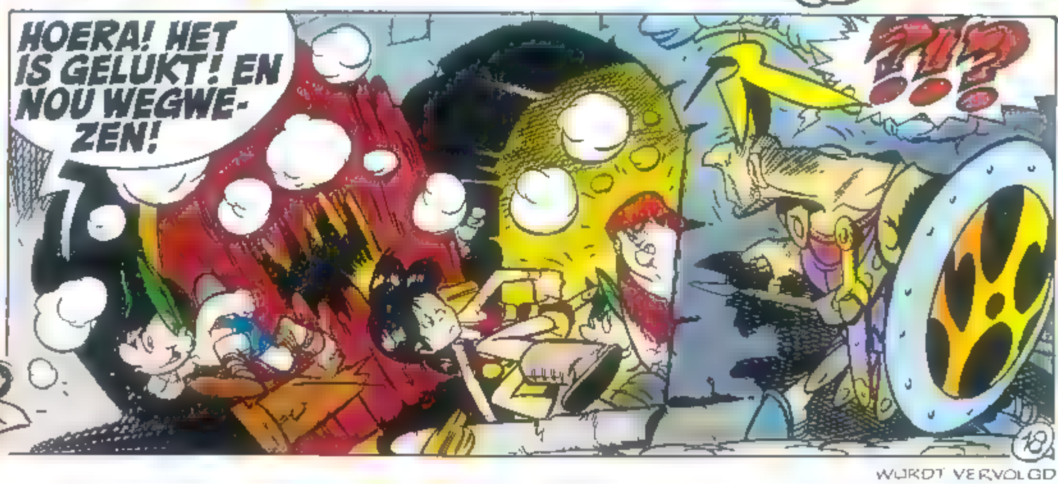

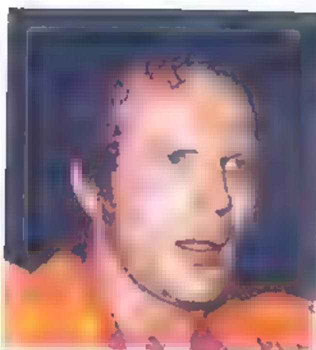

WORDT VERVOLGD

pep — interview

RUDI

tekst Anneke van Wissen
foto's, Guus de Jong

We ontmoeten Nederlands zwaargewichtkampioen in het Bosbaanrestaurant. Hij heeft zojuist getraind in het Amsterdamse Bos; hij is zich aan het voorbereiden op de belangrijkste wedstrijd uit zijn leven en wel tegen Mohammed Ali. Wanneer gaat dit duel plaatsvinden? Rudi: „Het is nog even twijfelachtig geweest of deze wedstrijd door zou gaan, maar Cassius Clay heeft nu zijn akkoord gegeven. Cassius heeft namelijk toen hij begin '73 tegen Norton bokste, een kaakfractuur opgelopen maar die blijkt achteraf mee te vallen. 14 juli gaat het gebeuren in Djakarta. 17 dagen van te voren ga ik naar Bandoeng, daar ga ik me dan de laatste weken voorbereiden." Wat verwacht je van deze wedstrijd? Rudi: „Het zal wel een keiharde wedstrijd worden. Ik durf niet te zeggen dat ik win, maar wel dat ik niet verlies. Ik zal niet op knock out verliezen. Ik verwacht dat ik 12 ronden uitboks. Nee, ik zal niet voortijdig de ring uitgaan. Ik geloof trouwens niet dat Clay nog zo'n vorm heeft als hij altijd gehad heeft. Volgens mij heeft hij conditiegebrek. Ik train iedere ochtend, 3 maal in de week in het Amsterdamse Bos en 3 keer per week in de Kennemerduinen en op het strand van Bloemendaal. Dan ga ik nog 5 maal in de week 's middags op de club trainen bij Piet ter Meulen. Ik ga altijd voor 12 uur naar bed en sta 's morgens om half 9-9 uur op. Ik eet ook gezond, dus over mijn conditie heb ik niet te klagen."

Ik heb gehoord dat je niet zo erg te spreken bent over de begeleiding die je hier in Nederland krijgt. Rudi hierover: „Globaal gezien vind ik de begeleiding die ik als topbokser heb, miserabel slecht. Je hebt hier geen vaste begeleiders, je moet het allemaal zelf doen. Als ik bijvoorbeeld na de training thuiskom en ik heb last van mijn been, dan moet ik zelf bellen of ze een half uurtje vrij voor me hebben. Je moet alles zelf regelen. Je hebt niemand die iets voor je doet. Ik heb erg weinig mensen waar ik op terug kan vallen."

Rudi Lubbers heeft eigenlijk weinig titels. Als amateur is hij 4 jaar half zwaargewichtkampioen geweest en 3 jaar zwaargewichtkampioen. Hij is nu al weer 3 jaar Nederlands kampioen zwaargewicht, als prof. Wanneer ben je met boksen begonnen? Rudi: „Toen ik 15 jaar was, bokste ik voor het eerst en dat was op de kermis. Mijn vader was namelijk kermisexploitant en zo gebeurde het op een keer dat een bokser ziek was en ik in moest vallen. Op 18-jarige leeftijd won ik mijn eerste wedstrijd. Mijn broers Frans en Jan boksten toen al en ik ben er als het ware zo tussen gerold. Ik deed veel aan andere sporten zoals voetballen, honkbal en zaalhandbal. Daarna heb ik 4 jaar op de Akademie voor Lichamelijke Opvoeding gezeten en ben daar tot het einde van het 3e jaar gekomen. Ik heb in die 4 jaar ontzettend veel opgestoken, het is een verschrikkelijk goede opleiding geweest."

Bokst je broer Jan nog steeds? Rudi: „Jazeker, en net als ik is hij prof. Mijn broer is voor Nederlandse begrippen een erg goede bokser en hij is de enige trainingspartner waar ik wat aan heb. Ik ben alleen meer allround dan hij. Je kan zeggen dat ik 5 versnellingen heb en mijn broer 3." Heb je verder nog favoriete Nederlandse boksers? Rudi: „Ja, ik vind Joop Kruis een van Nederlands beste boksers. Maar hij is een middengewicht. Ik ben eigenlijk iets te klein en iets te licht. Ik ben geen echte zwaargewicht." Wat vind je van de Amerikaanse boksers? Rudi hierover: „Al die Amerikaanse boksers zijn meestal vechters. Ze nemen 10 klappen om er 12 terug te geven en daar is het boksen niet voor uitgevonden. Ik zie het Amerikaanse boksen als 'n showwereld. Ze knokken tot ze er dood bij neervallen en dat is voor hun de enige weg om hogerop te komen."

Kan je goed tegen je verlies? Rudi: „Als ik eerlijk verloren heb, accepteer ik dat. Ik zal me nooit onsportief gedragen. Maar het is wel zo dat ik elk spel dat ik doe, gewoon wil winnen. Als ik verloren heb, neem ik sportief afscheid, maar in de kleedkamer ben ik er echt ziek van. Soms laat ik wel eens een traan. Ik heb een klein hartje, maar wie niet?"

Hoe lang denk je nog door te gaan? Rudi: „Ik denk nog een jaar of 5 tot ik een jaar of 30-32 ben. Dan hoop ik genoeg verdiend te hebben. Je moet een beetje geluk hebben. Ik heb niet al te veel geld nodig. Met 300 tot 400 gulden in de week ben ik tevreden. Ik boks wel voor mijn geld. Normaal verdien ik 10.000 tot 15.000 gulden met een wedstrijd en als ik tegen Cassius Clay boks verdien ik 50.000 dollar. Maar dan moet je wel bedenken dat ik maar 3 of 4 topwedstrijden per jaar heb, en dat is wel erg jammer. Zal ik je trouwens eens een geheimpje vertellen? Ik vind boksen helemaal geen mooie sport. Ik heb er eigenlijk een hekel aan."

LUBBERS

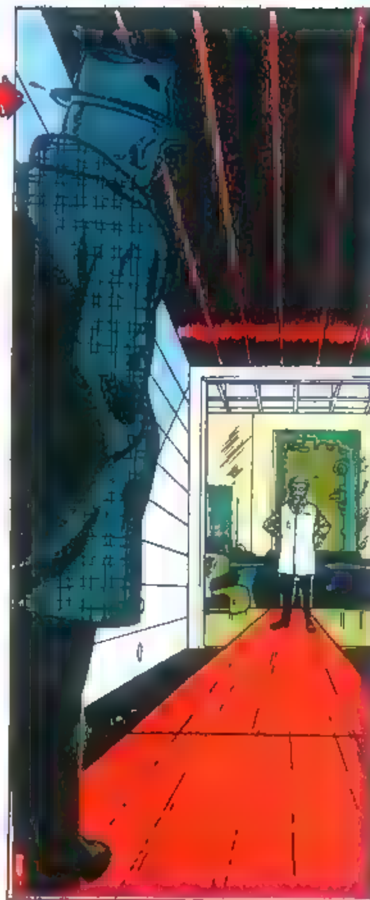

RIK RINGERS

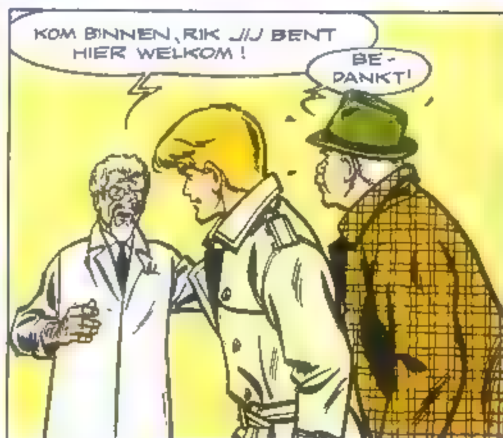

(*) ZIE DE DUBBELGANGER

TEKENINGEN: TIBET
TEKST: DUCHATEAU
VERTALING JAN DE ROOIJ

de trawanten van de duivel

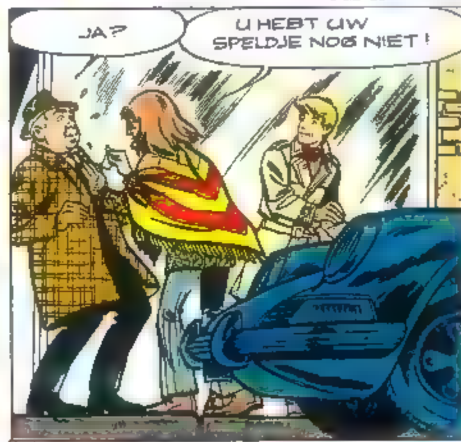

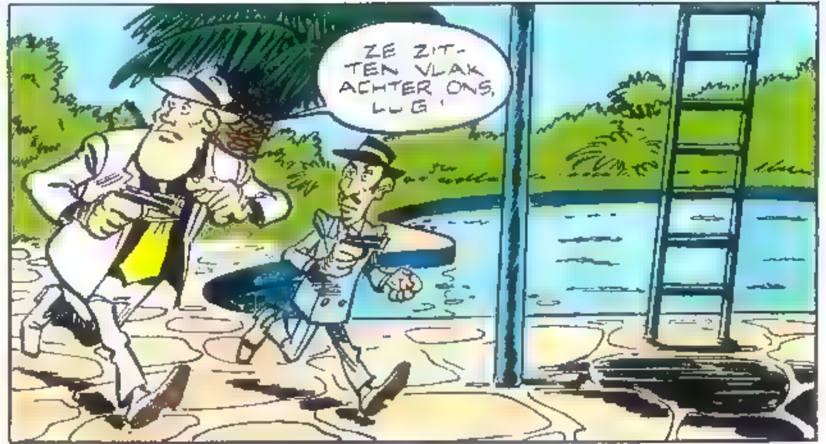

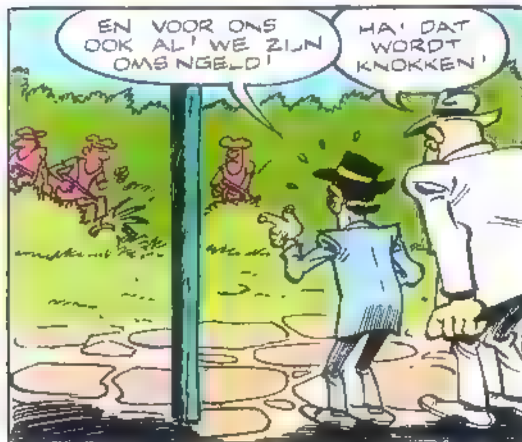
8

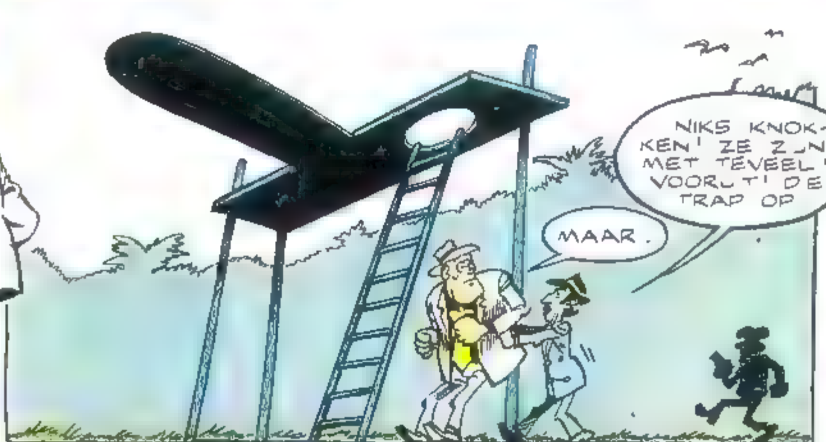
WORDT VERVOLGD

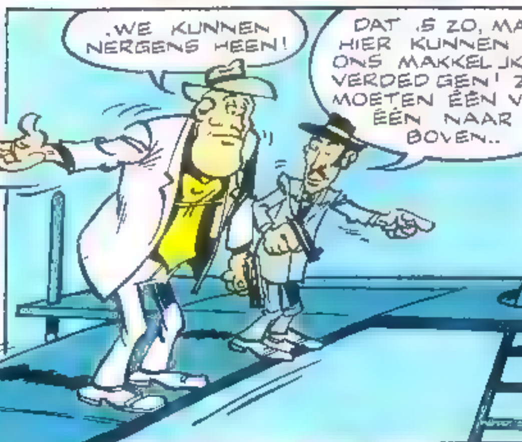
DE MACARONI'S

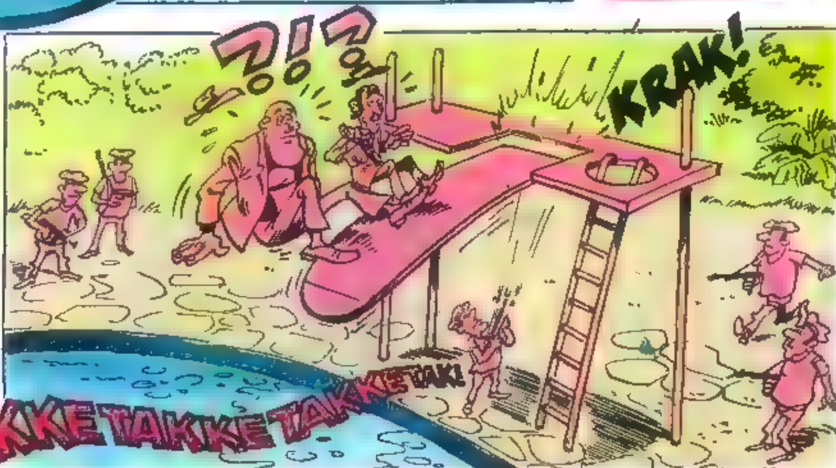

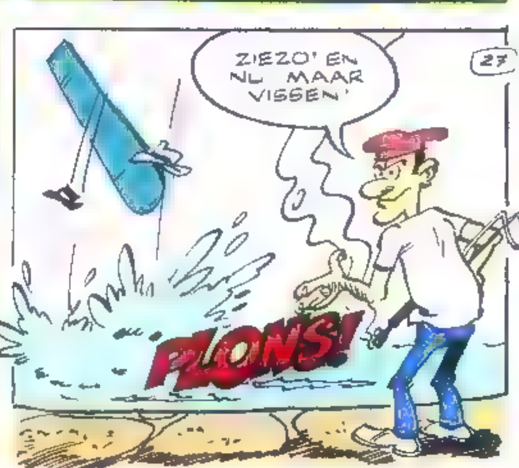

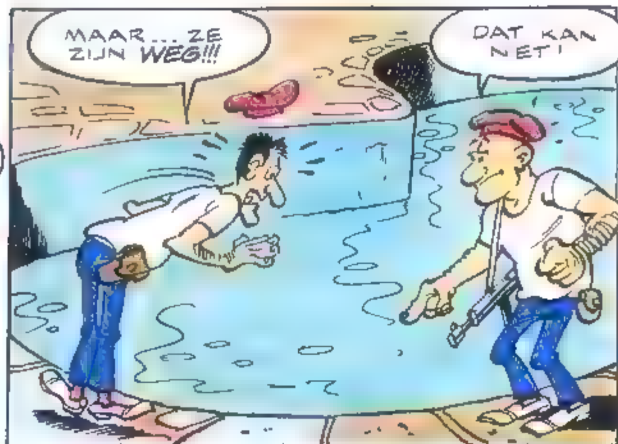

TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
TEKST
DICK MATENA
KLEUR: TONNY KOOT

de wraak van de graaf

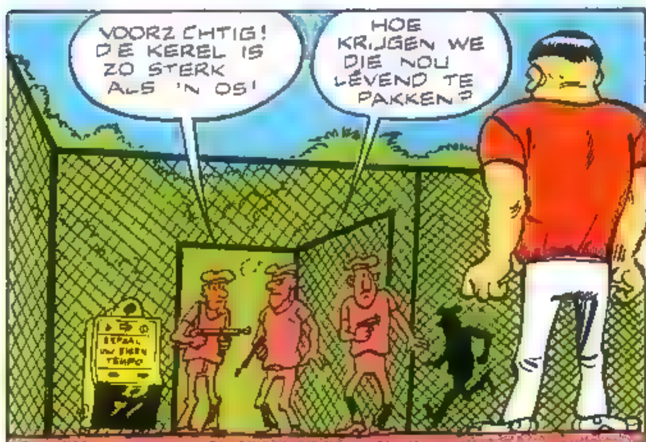

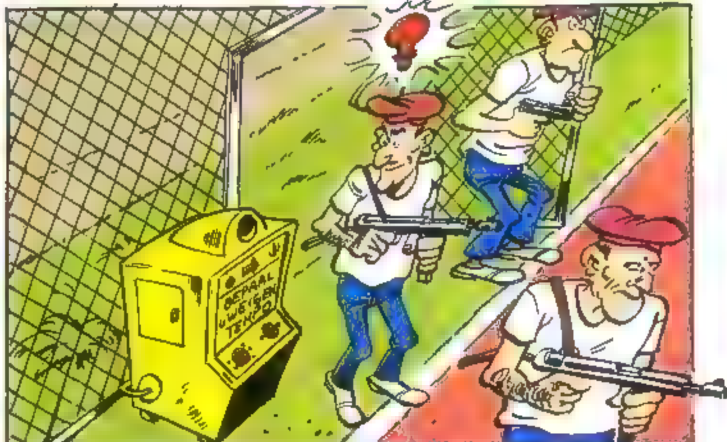

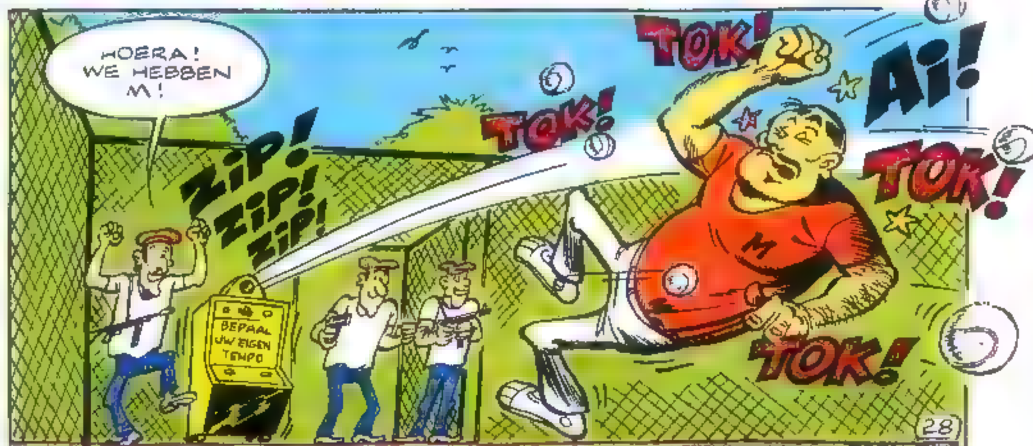

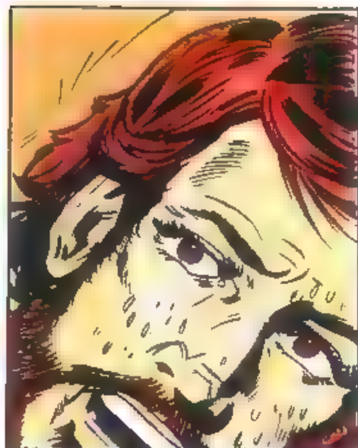

WORDT VERVOLGD

KNUT ANDERSEN

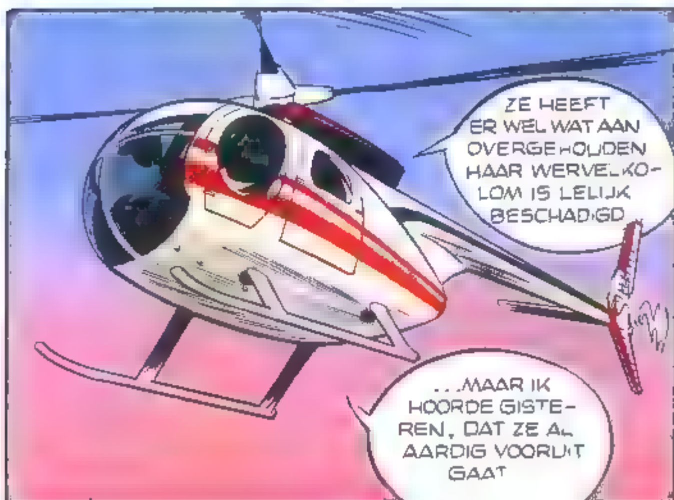
DOOR
ALBERT WEINBERG
VERTALING ANNEMARIE BROEK

amerikaans avontuur

EINDE VAN DEZE EPISODE

pep's lonely hearts club

Het is weer bijna zomer!

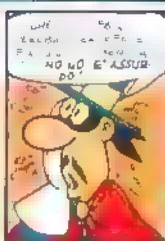
Zoals je je zult herinneren, heeft Erik de Engelse Blokkade om Fort-de-France doorbroken, om de mensen daar van munitie en proviand te voorzien. Vanaf volgende week vertellen we hoe Erik uit Fort-de-France ontsnapt! Lees het nieuwe avontuur van

ROODBAARD

DE BEVRIJDING VAN FORT-DE-FRANCE!

VANAF VOLGENDE WEEK IN PEP: ZORRY KID!

DE VERTALER WORSTELT OP *DIT* MOMENT MET DE TEKSTEN VAN MIJNHEER **JACOVITTI!** NOG **EEN** WEEK GEDULD!

voortvluchtig

WAT JE MOET DOEN
Deze maand een doe-het-zelf-wichelwachel. Misschien ken je het systeem al. Je kan kiezen uit twee mogelijkheden. Vind je de stripfiguur onder A het best passen bij het bijbehorende sterrenbeeld, dan zet je een kruisje in kolom 1. Denk je dat het karakter van de figuur onder B meer van toepassing is, zet je een kruisje in kolom 2. Is er naar jouw mening geen voorkeur af te leiden, komt kolom 3 in aanmerking.
Nu eerst aan de slag en dan pas de oplossing lezen!

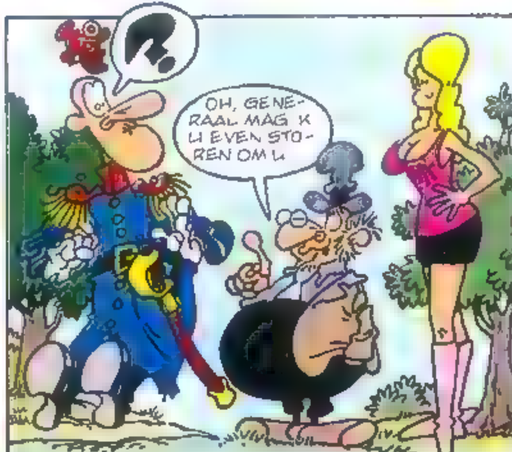
OPLOSSING
ram: 1. Plok komt niet in aanmerking; *stier:* 1 (duidelijk is hier het enkelvoud bedoeld), *tweelingen:* 1 (er zijn *vier* Daltons en het zijn niet eens twee tweelingen!); *kreeft:* 3 (er is geen voorkeur af te leiden. Ze hebben het allebei even moeilijk), *leeuw* 3 (er is geen voorkeur af te leiden. Ze zijn het geen van tweeën); *maagd:* 2, *weegschaal* 3 (de één is evenwichtig, de andere niet. Er is dus geen voorkeur af te leiden, want dit sterrenbeeld herbergt beide karaktervormen); *schorpioen:* 3 (er is geen voorkeur af te leiden. Ze zijn alletwee even onaangenaam); *boogschutter:* 3 (er is geen bepaalde voorkeur af te leiden), *steenbok:* 1 (Gregorius is geen bok, ezel!!) *waterman.* 1; *vissen:* 3 (uit het woord als zodanig is geen voorkeur af te leiden).

wichel wachel

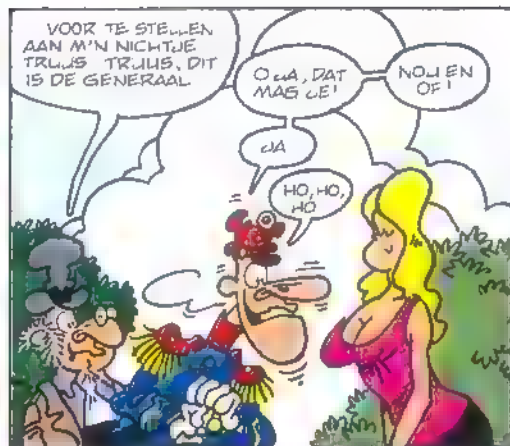
A		B	1	2	3	A		B	1	2	3
	RAM						WEEGSCHAAL				
	STIER						SCHORPIOEN				
	TWEELINGEN						BOOGSCHUTTER				
	KREEFT						STEENBOK				
	LEEUW						WATERMAN				
	MAAGD						VISSEN				

DE GENERAAL

OH, GENERAAL MAG 'K U EVEN STOREN OM U

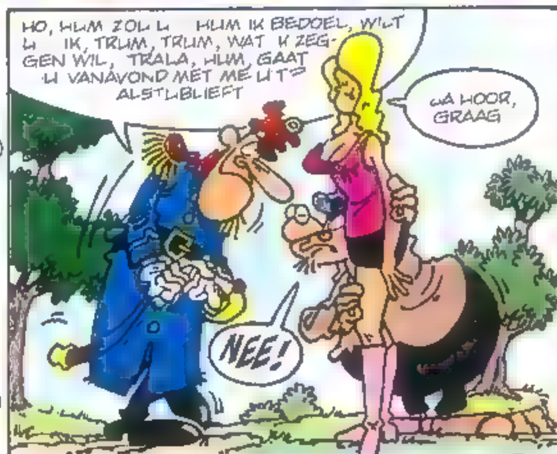
VOOR TE STELLEN AAN M'N NICHTJE TRUUS TRUUS, DIT IS DE GENERAAL
O JA, DAT MAG JE!
NOU EN OF!
JA
HO, HO, HO

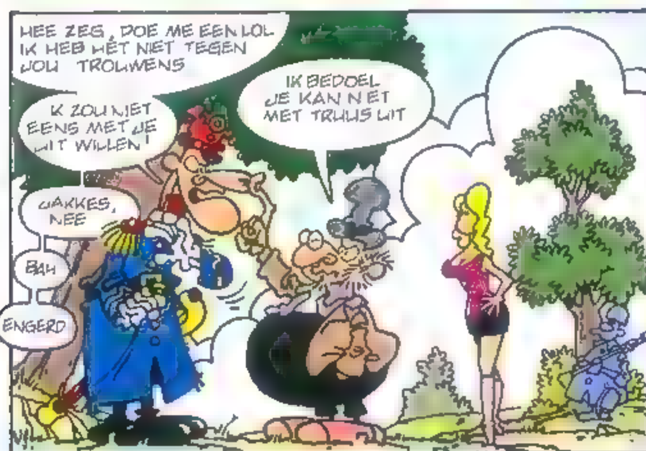
ZAL K 'T VRAGEN?
DAG GENERAAL
ZEER, MAAR DAN OOK ZEER ZWOELE STEM

HOLA!
GNAK!
IK DURF NIET
NEE
ALHOEWEL
ACH WAT, 'K DOE HET GEWOON JA
VANZELF
HOP
WIE NIET WAAGT, WIE NIET WINT

HO, HUM ZOU U... HUM IK BEDOEL, WILT U... IK, TRUM, TRUM, WAT 'K ZEGGEN WIL, TRALA, HUM, GAAT U VANAVOND MET ME UIT? ALSTUBLIEFT
JA HOOR, GRAAG
NEE!

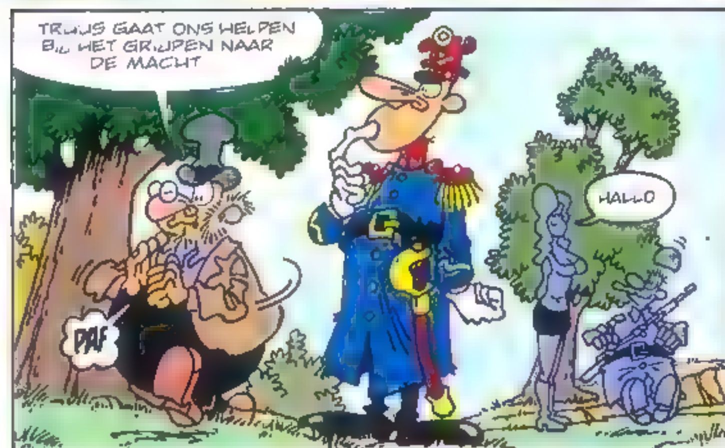
HEE ZEG, DOE ME EEN LOL IK HEB HET NIET TEGEN JOU TROUWENS
IK BEDOEL JE KAN NIET MET TRUUS UIT
'K ZOU NIET EENS MET JE UIT WILLEN!
JAKKES, NEE
BAH
ENGERD

OH NEE? EN WAAROM DAN WEL NIET? GENERAALS WILLEN OOK WEL EENS WAT EN BOVENDIEN IS DIT EEN ZAAK TUSSEN TRUUS EN MIJ
HÈ TRUUS
BEMOEI JE ER DUS NIET MEE
MALLE JONGE

HET SPIJT ME, MAAR JE KAN NIET MET TRUUS UIT, WANT TRUUS MOET ONS HELPEN

TRUUS GAAT ONS HELPEN BIJ HET GRIJPEN NAAR DE MACHT
HALLO
PAF

JE BEDOELT DAT TRUUS DE EH
DE MACHT GRIJPT PRECIES
JE MEENT HET
JA HOOR
HEB JE IETS TE DOEN VANAVOND?
NEE
1

TEKENINGEN EN TEKST
PETER DE SMET

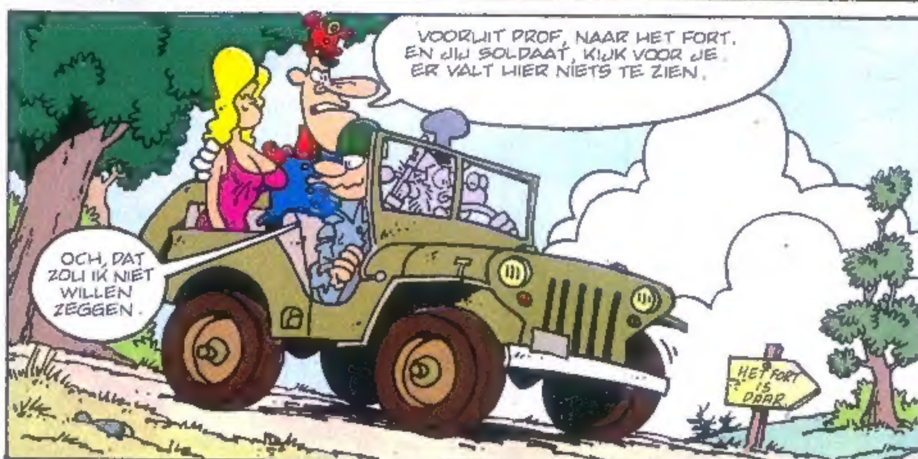
truus

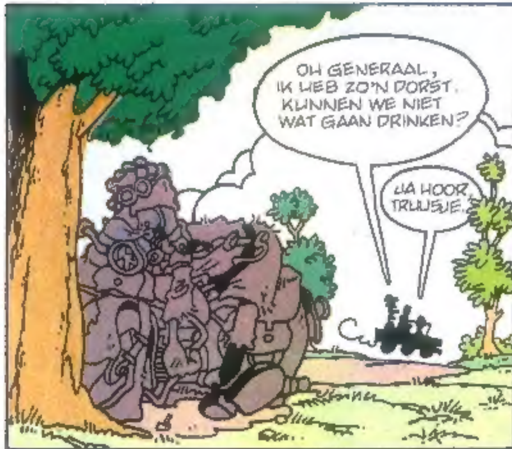

DE GENERAAL

OH GENERAAL, IK HEB ZO'N DORST. KUNNEN WE NIET WAT GAAN DRINKEN?
JA HOOR TRUUSJE.

LIEVE MARIE, WE KENNEN ELKAAR NU 23 JAAR, DUS IK GELOOF DAT... IK BEDOEL, JE KENT MIJN GEVOELENS EN IK DE JOUWE EN VANDAAR DAT IK LANGS DEZE ONSYMPATIEKE WEG ... IK BEDOEL ... IK ZOU WILLEN ZEGGEN... IK...
HIPS

...LIEVE MARIE WIL JE JE MET ME TR .....
HO!

NOU, GEKKE JONGEN, WAT WOU JE ZEGGEN?
NIETS, NIETS VAN BELANG. HUM IK... HUM... NEEM ME NIET KWALIJK IK MOET EVEN WEG, ZIT M'N DAS GOED?
HALLO.

OBER, AANNEMEN, TRUUS WAT WIL JE VAN ME DRINKEN?
TRUUS?

HIER BEN IK, GENERAAL.
HOLA.
WIL JE IETS DRINKEN?
HIPS
KENNEN WIJ ELKAAR NIET?
HALLO.
IK ZIE NIETS.
SIGARET?
VUURTJE?
WIL JE MIJN POSTZEGELVERZAMELING ZIEN?
TRALA

BWAH, MOET JE ZE ZIEN. DE UITSLOVERS!
PARDON, MAAR HOORT DIE "DAME" BIJ U?
JAWEL
LEUTER, LEUTER, LEUTER...
LEUTER, LEUTER...
LEUTER, LEUTER, LEUTER ...
LEUTER, LEUTER, LEUTER...

SNOK

MAAR IK HEB NIETS GEDAAN. IK HEB HELEMAAL NIETS GEDAAN.

IK BLIJF HIER GEEN SECONDE LANGER. TRUUS PAK JE BULLEN EN KOM MEE.

HEREN, HET SPIJT ME, MAAR IK MOET WEG.
WAT TOEVALLIG, WIJ OOK.

EN TOEVALLIG GAAN WE OOK DEZELFDE KANT OP.
HI, HI, HI, MALLE JONGENS.
3

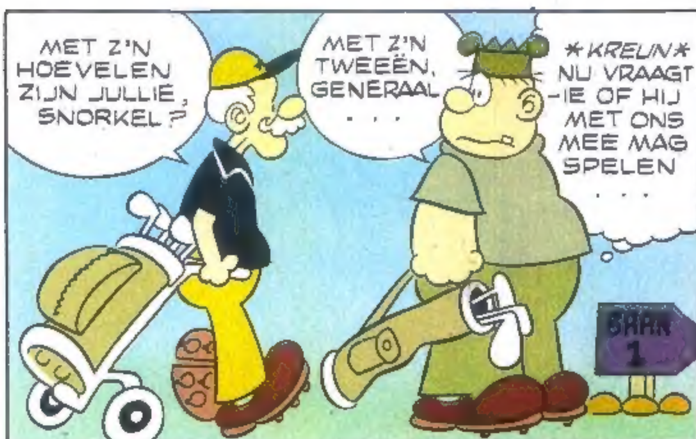

* VOORZIEN VAN KEMA KEUR

Flippie Flink

DOOR: MORT WALKER

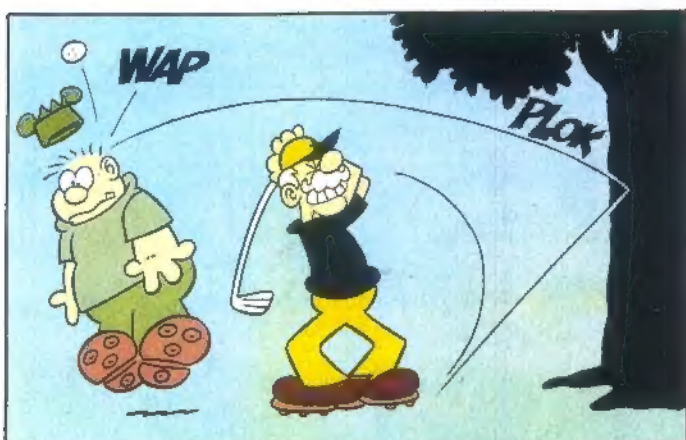

© Opera Mundi 1973

1973